

Matouš

¹ Kniha (o) rodu Ježíše Krista syna Davidova, syna Abrahamova.

² Abraham zplodil Izáka. Izák pak zplodil Jákoba. Jákob zplodil Judu a bratří jeho.

³ Judas pak zplodil Fáresa a Záru z Támar. Fáres pak zplodil Ezroma. Ezrom zplodil Arama.

⁴ Aram pak zplodil Aminadaba. Aminadab pak zplodil Názona. Názon zplodil Salmona.

⁵ Salmon zplodil Bóza z Raab. A Bóz zplodil Obéda z Rut. Obéd pak zplodil Jesse.

⁶ Jesse zplodil Davida krále. David pak král zplodil Šalomouna, z té, kteráž někdy byla žena Uriášova.

⁷ Šalomoun zplodil Roboáma. Roboám zplodil Abiáše. Abiáš zplodil Azu.

⁸ Aza zplodil Jozafata. Jozafat zplodil Joráma. Jorám zplodil Oziáše.

⁹ Oziáš pak zplodil Joátama. Joátam pak zplodil Achasa. Achas zplodil Ezechiáše.

¹⁰ Ezechiáš pak zplodil Manasesa. A Manases zplodil Amona. Amon pak zplodil Joziáše.

¹¹ Joziáš pak zplodil Jekoniáše a bratří jeho v zajetí Babyloňském.

¹² A po zajetí Babyloňském Jekoniáš zplodil Salatiele. Salatiel pak zplodil Zorobábele.

¹³ A Zorobábel zplodil Abiuda. Abiud pak zplodil Eliachima. Eliachim zplodil Azora.

14 Azor potom zplodil Sádocha. Sádoch zplodil Achima. Achim pak zplodil Eliuda.

15 Eliud zplodil Eleazara. Eleazar zplodil Mátana. Mátan zplodil Jákoaba.

16 Jákoab pak zplodil Jozefa, muže Marie, z nížto narodil se JEŽÍŠ, jenž slove Kristus.

17 A tak všech rodů od Abrahama až do Davida bylo rodů čtrnácte. A od Davida až do zajetí Babylonského rodů čtrnácte. A od zajetí Babylonského až do Krista rodů čtrnácte.

18 Jezukristovo pak narození takto se stalo: Když matka jeho Maria snoubena byla Jozefovi, prve než se sešli, nalezena jest těhotná z Ducha svatého.

19 Ale Jozef muž její spravedlivý jsa, a nechtěv jí v lehkost uvésti, chtěl ji tajně propustiti.

20 Když pak on o tom přemýšloval, aj, anděl Páně ve snách ukázal se jemu, řka: Jozefe synu Davidův, neboj se přijíti Marie manželky své; nebo což v ní jest počato, z Ducha svatého jest.

21 Porodíť pak syna, a nazůveš jméno jeho Ježíš; onť zajisté vysvobodí lid svůj od hříchů jejich.

22 Toto pak všecko stalo se, aby se naplnilo, což povědino bylo ode Pána skrze proroka, řkoucího:

23 Aj, panna těhotná bude, a porodí syna, a nazůveš jméno jeho Emmanuel, jenž se vykládá: S námi Bůh.

24 Procítiv pak Jozef ze sna, učinil, jakož mu prikázal anděl Páně, a přijal manželku svou.

25 Ale nepoznal jí, až i porodila Syna svého prvorozeného, a nazvala jméno jeho Ježíš.

2

¹ Když se pak narodil Ježíš v Betlémě Judově, za dnů Herodesa krále, aj, mudrci od východu slunce přijeli do Jeruzaléma,

² Řkouce: Kde jest ten, kterýž se narodil Král Židovský? Nebo viděli jsme hvězdu jeho na východu slunce, a přijeli jsme klaněti se jemu.

³ To uslyšev Herodes král, zarmoutil se i všecken Jeruzalém s ním.

⁴ A svolav všecky přední kněží a učitele lidu, tázal se jich, kde by se Kristus měl naroditi.

⁵ Oni pak řekli jemu: V Betlémě Judově. Nebo tak jest psáno skrze proroka:

⁶ A ty Betléme, země Judská, nikoli nejsi nejmenší mezi knížaty Judskými; neboť z tebe vyjde Vývoda, kterýž pásti bude lid můj Izraelský.

⁷ Tedy Herodes tajně povolav mudrců, pilně se jich ptal, kterého by se jim času hvězda ukázala.

⁸ A když je propouštěl do Betléma, řekl: Jdouce, ptejte se pilně na to dítě, a když naleznete, zvěstujtež mi, ať i já přijda, pokloním se jemu.

⁹ Oni pak vyslyševše krále, jeli. A aj, hvězda, kterouž byli viděli na východu slunce, předcházela je, až i přišedši, stála nad domem, kdež bylo dítě.

¹⁰ A uzřevše hvězdu, zradovali se radostí velmi velikou.

¹¹ I všedše do domu, našli dítě s Marijí matkou jeho, a padše, klaněli se jemu; a otevřevše poklady své, obětovali jemu dary, zlato a kadidlo a mirru.

12 A od Boha napomenuti jsou ve snách, aby se nenavraceli k Herodesovi, jinou cestou navrátili se do krajiny své.

13 Když pak oni odjeli, aj, anděl Páně ukázal se Jozefovi ve snách, řka: Vstana, vezmi dítě i matku jeho, a utec do Egypta, a buď tam, dokavadž nepovím tobě; neboť bude Herodes hledati dítě, aby je zahubil.

14 Kterýžto vstav hned v noci, vzal dítě i matku jeho, a odšel do Egypta.

15 A byl tam až do smrti Herodesovy, aby se naplnilo povědění Páně skrze proroka, řkoucího: Z Egypta povolal jsem Syna svého.

16 Tehdy Herodes uzřev, že by oklamán byl od mudrců, rozhněval se náramně, a poslav služebníky své, zmordoval všechny dítky, kteréž byly v Betlémě i ve všech končinách jeho, od dvouletých a níže, podle času, na kterýž se byl pilně vyptal od mudrců.

17 Tehdy naplněno jest to povědění Jeremiáše proroka, řkoucího:

18 Hlas v Ráma slyšán jest, nařikání a pláč a kvílení mnohé; Ráchel plačící synů svých, a nedala se potěšiti, protože jich není.

19 Když pak umřel Herodes, aj, anděl Páně ukázal se Jozefovi ve snách v Egyptě,

20 Řka: Vstana, vezmi dítě i matku jeho, a jdiž do země Izraelské; neboť jsou zemřeli ti, jenž hledali bezživotí dítěte.

21 Kterýžto vstav, vzal dítě i matku jeho, a přišel do země Izraelské.

22 A uslyšev, že by Archelaus kraloval v Judstvu

místo Herodesa otce svého, obával se tam jít; a napomenut jsa od Boha ve snách, obrátil se do krajin Galilejských.

²³ A přišed, bydlil v městě, jenž slove Nazarét, aby se naplnilo, což povědíno bylo skrze proroky, že Nazaretský slouti bude.

3

¹ V těch pak dnech přišel Jan Křtitel, káže na poušti Judské,

² A řka: Pokání čiňte, nebo přiblížilo se království nebeské.

³ Totoť jest zajisté ten Předchůdce předpověděný od Izaiáše proroka, řkoucího: Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho.

⁴ Měl pak Jan roucho z srstí velbloudových a pás kožený okolo bedr svých, a pokrm jeho byl kobylinky a med lesní.

⁵ Tedy vycházeli k němu z Jeruzaléma a ze všeho Judstva, i ze vsí krajiny ležící při Jordánu,

⁶ A křtění byli od něho v Jordáně, vyznávající hříchy své.

⁷ Užřev pak mnohé z farizeů a z saduceů, že jdou k jeho křtu, řekl jim: Pokolení ještěřcí, i kdo vám ukázal, kterak byste utéci měli budoucího hněvu?

⁸ Protož čiňte ovoce hodné pokání.

⁹ A nedomnívejte se, že můžete říkati sami u sebe: Otce máme Abrahama. Neboť pravím vám, že by mohl Bůh z kamení tohoto vzbuditi syny Abrahamovi.

¹⁰ A jižť jest i sekera k kořenu stromů přiložena. Každý zajisté strom, kterýž nenese ovoce dobrého, vyřat a na oheň uvržen bývá.

¹¹ Já křtím vás vodou ku pokání, ten pak, kterýž po mně přichází, jestiť mocnější nežli já, jehožto nejsem hoden obuvi nositi. Onť vás křtíti bude Duchem svatým a ohněm.

¹² Jehožto věječka v ruce jeho, a vyčistíť humno své, a shromáždí pšenici svou do obilnice, ale plevy pálení bude ohněm neuhasitelným.

¹³ Tehdy přišel Ježíš od Galilee k Jordánu k Janovi, aby také pokřtěn byl od něho.

¹⁴ Ale Jan zbraňoval mu, řka: Mně jest potřebí, abych od tebe pokřtěn byl, a ty pak jdeš ke mně?

¹⁵ A odpovídaje Ježíš, dí jemu: Dopustť tak; neboť tak sluší na nás, abychom plnili všelikou spravedlnost. Tedy dopustil jemu.

¹⁶ A pokřtěn jsa Ježíš, vystoupil ihned z vody; a aj, otevírá jsou mu nebesa, a viděl Ducha Božího, sstupujícího jako holubici a přicházejícího na něj.

¹⁷ A aj, zavzněl hlas s nebe řkoucí: Tentotť jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo.

4

¹ Tehdy Ježíš veden jest na poušť od Ducha, aby pokoušín byl od ďábla.

² A postiv se čtyřidceti dnů a čtyřidceti nocí, potom zlačněl.

³ A přistoupiv k němu pokušitel, řekl: Jsi-li Syn Boží, rciž, ať kamení toto chlebové jsou.

4 On pak odpovídaje, řekl: Psánoť jest: Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.

5 Tedy pojal jej ďábel do svatého města a postavil ho na vrchu chrámu.

6 A řekl mu: Jsi-li Syn Boží, spustiž se dolů; nebo psánoť jest, že andělům svým přikázal o tobě, a na ruce uchopí tebe, abys někde o kámen nohy své neurazil.

7 I řekl mu Ježíš: Zase psáno jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého.

8 Opět pojal ho ďábel na horu vysokou velmi, a ukázal mu všecka království světa i slávu jejich, a řekl jemu:

9 Toto všechno tobě dám, jestliže padna, budeš mi se klaněti.

10 Tedy dí mu Ježíš: Odejdiž, satane; neboť jest psáno: Pánu Bohu svému klaněti se budeš a jemu samému sloužiti budeš.

11 Tedy opustil ho ďábel, a aj, andělé přistoupili a sloužili jemu.

12 A když uslyšel Ježíš, že by Jan vsazen byl do žaláře, odšel do Galilee.

13 A opustiv Nazarét, přišed, bydlil v Kafarnaum za mořem, v krajinách Zabulon a Neftalím,

14 Aby se naplnilo povědění skrze Izaiáše proroka, řkoucího:

15 Země Zabulon a Neftalím při moři za Jordánem, Galilea pohanská,

16 Lid, kterýž bydlil v temnostech, viděl světlo veliké, a sedícím v krajině a stínu smrti, světlo vzešlo jim.

17 Od toho času počal Ježíš kázati a praviti: Pokání čiňte; neboť se přiblížilo království nebeské.

18 A chodě Ježíš podle moře Galilejského, uzřel dva bratry, Šimona, kterýž slove Petr, a Ondřeje bratra jeho, ani pouštějí síť do moře, (nebo byli rybáři.)

19 I dí jim: Pojdte za mnou, a učiním vás rybáře lidí.

20 A oni hned opustivše síti, šli za ním.

21 A poodšed odtud, uzřel jiné dva bratry, Jakuba syna Zebedeova, a Jana bratra jeho, na lodí s Zebedeem otcem jejich, ani tvrdí síti své. I povolal jich.

22 A oni hned opustivše lodí a otce svého, šli za ním.

23 I procházel Ježíš všecku Galilei, uče v shromážděních jejich a káže evangelium království a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu.

24 A rozešla se o něm pověst po vší Syrii. I přivedli k němu všechny nemocné, rozličnými neduhy a trápeními poražené, i ďábelníky, i náměšičníky, i šlakem poražené; a uzdravoval je.

25 I šli za ním zástupové mnozí z Galilee a z krajiny Desíti měst, i z Jeruzaléma i z Judstva i z Zajordání.

5

1 Vida pak Ježíš zástupy, vstoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu učedníci jeho.

2 I otevřev ústa svá, učil je, řka:

3 Blahoslavení chudí duchem, nebo jejich jest království nebeské.

4 Blahoslavení lkající, nebo oni potěšeni budou.

5 Blahoslavení tiší, nebo oni dědictví obdrží na zemi.

6 Blahoslavení, kteříž lačnější a žíznější spravedlnosti, nebo oni nasyceni budou.

7 Blahoslavení milosrdní, nebo oni milosrdenství důjdou.

8 Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou.

9 Blahoslavení pokojní, nebo oni synové Boží slouti budou.

10 Blahoslavení, kteříž protivenství trpí pro spravedlnost, neb jejich jest království nebeské.

11 Blahoslavení jste, když vám zlořeciti budou lidé a protivenství činiti, a mluviti všecko zlé o vás, lhouce, pro mne.

12 Radujte se a veselte se, nebo odplata vaše hojná jest v nebesích. Takť zajisté protivili se prorokům, kteříž byli před vámi.

13 Vy jste sůl země. Jestliže sůl zmařena bude, čím bude osolena? K ničemuž se nehodí více, než aby byla ven vyvržena a od lidí potlačena.

14 Vy jste světlo světa. Nemůžet město na hoře ležící skryto býti.

15 Aniž rozsvěcují svíce a stavějí ji pod kbelec, ale na svícen; i svítí všechněm, kteříž v domu jsou.

16 Tak svěť světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, jenž jest v nebesích.

17 Nedomnívejte se, že bych přišel rušit Zákona anebo Proroky. Nepřišel jsem rušit, ale naplnit.

18 Amen zajisté pravím vám: Dokudž nepomine nebe i země, jediná literka aneb jediný puňktík nepomine z Zákona, až se všechny věci stanou.

19 Protož zrušil-li by kdo jedno z přikázání těchto nejmenších a učil by tak lidi, nejmenší slouti bude v království nebeském. Kdož by pak koli činil i jiné učil, ten veliký slouti bude v království nebeském.

20 Nebo pravím vám: Nebude-liť hojnější spravedlivost vaše nežli zákoníků a farizeů, nikoli nevejdete do království nebeského.

21 Slyšeli jste, že řečeno jest od starých: Nezabiješ. Pakli by kdo zabil, povinen bude státi k soudu.

22 Ale jáť pravím vám: Že každý, kdož se hněvá na bratra svého bez příčiny, povinen k soudu státi. Kdož by pak řekl bratru svému: Rácha, povinen bude před radou státi; a kdož by řekl: Blázne, povinen bude pekelný oheň trpěti.

23 Protož obětoval-li bys dar svůj na oltář, a tu bys se rozpomenul, že bratr tvůj má něco proti tobě,

24 Nechejž tu daru svého před oltářem a jdi, prve smiř se s bratrem svým, a potom přijda, obětuj dar svůj.

25 Vejdi v dobrou vůli s protivníkem svým rychle, dokudž jsi s ním na cestě, ať by snad nedal tebe protivník tvůj soudci, a soudce dal by tě služebníku, a byl bys uvržen do žaláře.

²⁶ Amen pravím tobě: Nevyjdeš odtud nikoli, dokudž i toho posledního halěře nenavrátíš.

²⁷ Slyšeli jste, že řečeno jest od starých: Nezcizoložíš.

²⁸ Ale jáť pravím vám: Že každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdci svém.

²⁹ Jestliže pak oko tvé pravé horší tě, vylupiž je a vrz od sebe; nebť jest užitečněji tobě, aby raději zahynul jeden úd tvůj, nežli by celé tělo tvé uvrženo bylo do ohně pekelného.

³⁰ A pakli ruka tvá pravá horší tě, utniž ji a vrz od sebe; nebo užitečněji jest tobě, aby zahynul raději jeden úd tvůj, nežli by všecko tělo tvé uvrženo bylo do pekelného ohně.

³¹ Též řečeno jest: Kdož by koli propustil manželku svou, aby jí dal lístek rozloučení.

³² Jáť pak pravím vám: Že kdožkoli propustil by manželku svou, kromě příčiny cizoložstva, uvodí ji v cizoložstvo, a kdož propuštěnou pojme, cizoloží.

³³ Opět slyšeli jste, že řečeno jest od starých: Nebudeš křivě přísahati, ale splníš Pánu přísahy své.

³⁴ Ale jáť pravím vám: Abyste nepřisahali všelijak, ani skrze nebe, nebo stolice Boží jest,

³⁵ Ani skrze zemi, nebo podnož jeho jest, ani skrze Jeruzalém, nebo město velikého Krále jest.

³⁶ Ani skrze hlavu svou budeš přísahati, nebo nemůžeš jednoho vlasu učiniti bílého aneb černého.

³⁷ Ale buď řeč vaše: Jistě, jistě; nikoli, nikoli. Což pak nad to více jest, to od toho zlého jest.

³⁸ Slyšeli jste, že řečeno jest: Oko za oko, a zub za zub.

³⁹ Jáť pak pravím vám: Abyste neodpírali zlému. Ale udeří-li tě kdo v pravé líce tvé, nasad' jemu i druhého.

⁴⁰ A tomu, kdož se s tebou chce souditi a sukni tvou vzíti, nech mu i pláště.

⁴¹ A nutil-li by tě kdo jíti s sebou míli jednu, jdi s ním dvě.

⁴² A prosícímu tebe dej, a od toho, kdo by chtěl vypůjčiti od tebe, neodvracuj se.

⁴³ Slyšeli jste, že řečeno jest: Milovati budeš bližního svého, a nenáviděti budeš nepřítel svého.

⁴⁴ Ale jáť vám pravím: Milujte nepřátely vaše, dobrořečte těm, kteříž vás proklínají, a dobře čiňte nenávidícím vás, a modlíte se za nepřátely a protivníky vaše,

⁴⁵ Abyste byli synové Otce vašeho, jenž jest v nebesích; ješto slunci svému velí vzchoditi na dobré i na zlé, a déšť dává na spravedlivé i na nespravedlivé.

⁴⁶ Nebo milujete-li ty, jenž vás milují, jakou odplatu míti budete? Zdaliž i publikáni téhož nečiní?

⁴⁷ A budete-li pozdravovati toliko bratří svých, což více nad jiné činíte? Však i publikáni to činí.

⁴⁸ Buďtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš nebeský dokonalý jest.

6

¹ Pilně se varujte, abyste almužny vaší nedávali před lidmi, proto abyste byli vidíni od

nich, jinak nebudete míti odplaty u Otce vašeho, jenž jest v nebesích.

² Protož když dáváš almužnu, netrub před sebou, jako pokrytci činí v školách a na ulicích, aby chváleni byli od lidí. Amen pravím vám, majíť odplatu svou.

³ Ale ty když dáváš almužnu, tak čiň, ať neví levice tvá, co činí pravice tvá,

⁴ Aby almužna tvá byla v skrytě, a Otec tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě zjevně.

⁵ A když bys se chtěl modliti, nebývejž jako pokrytci, kteříž obyčej mají, v školách a na úhlech rynku stojíce, modliti se, aby byli vidíni od lidí. Amen pravím vám, žeť mají odplatu svou.

⁶ Ale ty když bys se modliti chtěl, vejdi do pokojíka svého, a zavra dveře své, modliž se Otci svému, jenž jest v skrytě, a Otec tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě zjevně.

⁷ Modléce se pak, nebudtež marnomluvní jako pohané; nebo se domnívají, že mnohomluvností svou to způsobí, aby byli uslyšáni.

⁸ Nepřirovnávejtež se tedy jim, neboť ví Otec váš, čeho jest vám potřebí, prve nežli byste vy ho prosili.

⁹ A protož vy takto se modlte: Otče náš, jenž jsi v nebesích, posvět se jméno tvé.

¹⁰ Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.

¹¹ Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

¹² A odpusť nám viny naše, jakož i my odpouštíme vinníkům našim.

¹³ I nevod' nás v pokušení, ale zbav nás od

zlého. Nebo tvé jest království, i moc, i sláva, na věky, Amen.

¹⁴ Nebo budete-li odpouštěti lidem viny jejich, odpustí i vám nebeský Otec váš.

¹⁵ Jestliže pak neodpustíte lidem vin jejich, aniž Otec váš odpustí vám hříchů vašich.

¹⁶ Když byste se pak postili, nebývejtež jako pokrytci zasmušilí; neboť pošmuřují tváří svých, aby vědomé bylo lidem, že se postí. Amen pravím vám, vzalíť jsou odplatu svou.

¹⁷ Ty pak, když se postíš, pomaz hlavy své a tvář svou umej,

¹⁸ Aby nebylo zjevné lidem, že se postíš, ale Otcí tvému, kterýž jest v skrytě. A Otec tvůj, kterýž vidí v skrytosti, odplatí tobě zjevně.

¹⁹ Neskládejte sobě pokladů na zemi, kdežto mol a rez kazí, a kdež zloději vykopávají a kradou.

²⁰ Ale skládejte sobě poklady v nebi, kdežto ani mol ani rez kazí, a kdežto zloději nevykopávají ani kradou.

²¹ Nebo kdežť jest poklad váš, tuť jest i srdce vaše.

²² Svíce těla jestíť oko; jestliže oko tvé sprostné bylo by, všecko tělo tvé světlé bude.

²³ Paklíť by oko tvé bylo nešlechtné, všecko tělo tvé tmavé bude. Protož jestliže světlo, kteréž jest v tobě, jest tma, co pak sama tma, jaká bude?

²⁴ Žádný nemůže dvěma pánům sloužiti. Nebo zajisté jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přidržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti i mamoně.

²⁵ Protož pravím vám: Nepečujte o život váš, co byste jedli a co pili, ani o tělo vaše, čím byste je odívali. Zdaliž není život více nežli pokrm, a tělo více nežli oděv?

²⁶ Hleďte na ptactvo nebeské, žeť nesejí ani žnou, ani shromažďují do stodol, avšak Otec váš nebeský krmí je. I zdaliž vy jich mnohem nepřevyšujete?

²⁷ A kdo z vás pečlivě myslí, může přidati ku postavě své loket jeden?

²⁸ A o oděv proč pečujete? Poučte se na kvítí polním, kterak roste, nepracuje ani přede.

²⁹ A aj, pravím vám, že ani Šalomoun ve vší slávě své tak odín nebyl, jako jedno z nich.

³⁰ Poněvadž tedy trávu polní, ješto dnes jest, a zítra do peci bývá vložena, Bůh tak odívá, i zdaliž mnohem více vám toho nečiní, ó malé víry?

³¹ Nepečujtež tedy, říkajíce: Co budeme jísti? anebo: Co budeme píti? anebo: Ěím se budeme odívati?

³² Nebo toho všeho pohané hledají. Vít zajisté Otec váš nebeský, že toho všeho potřebujete.

³³ Ale hledejte vy nejprv království Božího a spravedlnosti jeho, a toto vše bude vám přidáno.

³⁴ Protož nepečujte o zítřejší den, nebo zítřejší den pečovati bude o své věci. Dostít má den na svém trápení.

7

¹ Nesudtež, abyste nebyli souzeni.

² Nebo jakým soudem soudíte, takovýmž budete souzeni, a jakouž měrou měříte, takovouž bude vám zase odměřeno.

³ Kterakž pak vidíš mrvu v oku bratra svého, a v oku svém břevna necítíš?

⁴ Aneb kterak díš bratru svému: Nech, ať vyvrhu mrvu z oka tvého, a aj, břevno jest v oku tvém?

⁵ Pokrytče, vyvrz nejprv břevno z oka svého, a tehdy prohlédneš, abys vyňal mrvu z oka bratra tvého.

⁶ Nedávejte svatého psům, aniž mecte perel svých před svině, ať by snad nepotlačily jich nohama svýma, a psi obrátíce se, aby neroztrhaly vás.

⁷ Proste, a dánoť bude vám; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevříno.

⁸ Nebo každý, kdož prosí, bere; a kdož hledá, nalézá; a tomu, jenž tluče, bude otevříno.

⁹ Nebo který z vás jest člověk, kteréhož kdyby prosil syn jeho za chléb, zdali kamene podá jemu?

¹⁰ A prosil-li by za rybu, zdali hada podá jemu?

¹¹ Poněvadž tedy vy, jsouce zlí, umíte dobré dary dávatí synům vašim, čím více Otec váš, jenž jest v nebesích, dá dobré věci těm, kteříž ho prosí?

¹² A protož všecko, což byste chtěli, aby vám lidé činili, to i vy činite jim; toť zajisté jest Zákon i Proroci.

¹³ Vcházejte těsnou branou; nebo prostranná brána a široká cesta jest, kteráž vede k zahynutí, a mnoho jest těch, kteříž vcházejí skrze ni.

14 Nebo těsná jest brána a úzká cesta, kteráž vede k životu, a málo jest nalézajících ji.

15 Pilně se pak varujte falešných proroků, kteříž přicházejí k vám v rouše ovčím, ale vnitř jsou vlci hltaví.

16 Po ovocích jejich poznáte je. Zdaliž sbírají z trní hrozny, aneb z bodláčí fíky?

17 Takt každý strom dobrý ovoce dobré nese, zlý pak strom zlé ovoce nese.

18 Nemůžeť dobrý strom zlého ovoce nésti, ani strom zlý ovoce dobrého vydávati.

19 Všeliký strom, kterýž nenese ovoce dobrého, vyřát a na oheň uvržen bývá.

20 A tak tedy po ovocích jejich poznáte je.

21 Ne každý, kdož mi říká: Pane, Pane, vejde do království nebeského, ale ten, kdož činí vůli Otce mého, kterýž v nebesích jest.

22 Mnozíť mi dějí v onen den: Pane, Pane, zdaliž jsme ve jménu tvém neprorokovali, a ve jménu tvém ďáblů nevymítali, a v tvém jménu zdaliž jsme divů mnohých nečinili?

23 A tehdyť jim vyznám, že jsem vás nikdy neznal. Odejděte ode mne, činitelé nepravosti.

24 A protož každého, kdož slyší slova má tato a zachovává je, připodobním muži moudrému, kterýž ustavěl dům svůj na skále.

25 I spadl příval, a přišly řeky, a váli větrové, a obořili se na ten dům, a nepadl; nebo založen byl na skále.

26 A každý, kdož slyší slova má tato, a neplní jich, připodobněn bude muži bláznů, kterýž ustavěl dům svůj na písku.

²⁷ I spadl příval, a přišly řeky, a váli větrové, a obořili se na ten dům, i padl, a byl pád jeho veliký.

²⁸ I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto, že se převelmi divili zástupové učení jeho.

²⁹ Nebo učil je jako moc maje, a ne jako zákoníci.

8

¹ A když sstupoval s hory, šli za ním zástupové mnozí.

² A aj, malomocný přišed, klaněl se jemu, řka: Pane, kdybys jen chtěl, můžeš mne očistiti.

³ I vztáh Ježíš ruku, dotekl se ho, řka: Chci, buď čist. A hned očištěno jest malomocenství jeho.

⁴ I dí mu Ježíš: Viziž, abys žádnému nepravil. Ale jdi, a ukaž se knězi, a obětuj dar, kterýž přikázal Mojžíš, na svědectví jim.

⁵ A když vcházel Ježíš do Kafarnaum, přistoupil k němu setník, prose ho,

⁶ A řka: Pane, služebník můj leží doma šlakem poražený, velmi se trápě.

⁷ I dí mu Ježíš: Já přijdu a uzdravím ho.

⁸ A odpovídaje setník, řekl: Pane, nejsemť hoden, abys všel pod střechu mou, ale toliko rci slovo, a uzdraven bude služebník můj.

⁹ Nebo i já jsem člověk moci poddaný, maje pod sebou žoldnéře, avšak dí-m-li tomuto: Jdi, tedy jde, a jinému: Přijď, a přijde, a služebníku svému: Učiň toto, a učiní.

¹⁰ Tedy uslyšev to Ježíš, podivil se, a jdoucím za sebou řekl: Amen pravím vám, ani v Izraeli tak veliké víry jsem nenalezl.

¹¹ Pravím pak vám, žeť přijdou mnozí od východu i od západu, a stoliti budou s Abrahamem, s Izákem a s Jákobem v království nebeském,

¹² Ale synové království vyvrženi budou do temností zevnitřních. Tamť bude pláč a škřípení zubů.

¹³ I řekl Ježíš setníkovi: Jdiž, a jakžs uvěřil, staň se tobě. I uzdraven jest služebník jeho v tu hodinu.

¹⁴ A přišed Ježíš do domu Petrova, uzřel svegruši jeho, ana leží a má zimnici.

¹⁵ I dotekl se ruky její, a hned přestala jí zimnice. I vstala a posluhovala jim.

¹⁶ A když byl večer, přivedli k němu mnohé, kteříž ďábelství měli, a on vymítal duchy zlé slovem, a všecky, kteříž se zle měli, uzdravil,

¹⁷ Aby se naplnilo povědění skrze Izaiáše proroka, řkoucího: Onť jest vzal na se mdloby naše, a neduhy naše nesl.

¹⁸ Vida pak Ježíš zástupy mnohé okolo sebe, kázal přeplaviti se na druhou stranu.

¹⁹ A přistoupiv jeden zákoník, řekl jemu: Mistře, půjdu za tebou, kamžkoli půjdeš.

²⁰ I dí mu Ježíš: Lišky doupata mají, a ptactvo nebeské hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil.

²¹ Jiný pak z učedníků jeho řekl jemu: Pane, dopuť mi prve odjíti a pochovati otce mého.

²² Ale Ježíš řekl jemu: Pojď za mnou, a nech, ať tam mrtví pochovávají mrtvé své.

²³ A když vstoupil na lodí, vstoupili za ním i učedníci jeho.

24 A aj, bouře veliká stala se jest na moři, takže vlny přikrývaly lodí. On pak spal.

25 A přistoupivše učedníci jeho, zbudili jej, řkouce: Pane, zachovej nás, hynemeť.

26 I dí jim: Proč se bojíte, ó malé víry? Tedy vstav, přimluvil větrům a moři, i stalo se utišení veliké.

27 Lidé pak divili se, řkouce: Kteraký jest tento, že ho i větrové i moře poslouchají?

28 A když se přeplavil na druhou stranu do krajiny Gergezenských, potkali se s ním dva ďábelníci z hrobu vyšlí, ukrutní náramně, takže pro ně žádný nemohl tou cestou choditi.

29 A aj, zkríkli, řkouce: Co je nám po tobě, Ježíši, Synu Boží? Přišel jsi sem před časem trápiti nás.

30 A bylo opodál od nich stádo veliké vepřů, pasoucích se.

31 Iáblové pak prosili ho, řkouce: Poněvadž nás vymítáš, dopustiž nám vjíti do toho stáda vepřů.

32 I řekl jim: Jděte. A oni vyšedše, vešli do stáda těch vepřů. A aj, hnalo se všecko stádo těch vepřů s vrchu dolů do moře, i ztonuli v vodách.

33 Pastýři pak utekli. A přišedše do města, vypravovali to všecko, i o těch ďábelnicích.

34 A aj, všecko město vyšlo v cestu Ježíšovi, a uzřevše ho, prosili, aby šel z končin jejich.

9

1 A vstoupiv na lodí, přeplavil se, a přišel do města svého.

² A aj, přinesli mu šlakem poraženého, ležícího na loži. A viděv Ježíš víru jejich, dí šlakem poraženému: Doufej, synu, odpuštění jsou tobě hříchové tvoji.

³ A aj, někteří z zákoníků řekli sami v sobě: Tento se rouhá.

⁴ A viděv Ježíš myšlení jejich, řekl: Proč vy myslíte zlé věci v srdcích vašich?

⁵ Nebo co jest snáze říci, to-li: Odpouštějí se tobě hříchové? čili říci: Vstaň a chod?

⁶ Ale abyste věděli, žeť má moc Syn člověka na zemi odpouštěti hřichy, tedy dí šlakem poraženému: Vstaň, vezmi lože své, a jdi do domu svého.

⁷ Tedy vstal a odšel do domu svého.

⁸ A vidouce to zástupové, divili se a velebili Boha, kterýž dal takovou moc lidem.

⁹ A jda odtud Ježíš, uzřel člověka sedícího na cle, jménem Matouše. I dí mu: Pojď za mnou. A on vstav, šel za ním.

¹⁰ I stalo se, když seděl za stolem v domu jeho, a aj, mnozí celní a hříšníci přišedše, stolili s Ježíšem a s učedníky jeho.

¹¹ A vidouce to farizeové, řekli učedníkům jeho: Proč s celnými a hříšníky jí Mistr váš?

¹² Ježíš pak uslyšev to, řekl jim: Nepotřebujít zdraví lékařů, ale nemocní.

¹³ Jděte vy raději a učte se, co jest to: Milosrdenství chci a ne oběti. Nebo nepřišel jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání.

¹⁴ Tehdy přistoupili k němu učedníci Janovi, řkouce: Proč my a farizeové postíme se často, učedníci pak tvoji se nepostí?

15 I řekl jim Ježíš: Zdaliž mohou synové Ženichovi rmoutiti se, dokudž s nimi jest Ženich? Ale přijdou dnové, když bude od nich odjat Ženich, a tehdyť se budou postiti.

16 Žádný zajisté nepřišívá záplaty sukna nového k rouchu vetchému; nebo ta záplata jeho odtrhla by ještě nějaký díl od roucha, a tak větší by díra byla.

17 Aniž lejí vína nového do nádob starých; sic jinak rozpuknou se sudové, a víno se vyleje, a sudové se zkazí. Ale víno nové lejí do nových nádob, a bývá obé zachováno.

18 A když on toto k nim mluvil, aj, kníže jedno přistoupilo a klanělo se jemu, řka: Pane dcera má nyní umřela. Ale pojď, vlož na ni ruku svou, a budeť živa.

19 A vstav Ježíš, šel za ním, i učedníci jeho.

20 (A aj, žena, kteráž nemocí svou trápena byla ode dvanácti let, přistoupivši pozadu, dotkla se podolka roucha jeho.

21 Nebo řekla sama v sobě: Dotknu-li se jen toliko roucha jeho, uzdravena budu.

22 Ježíš pak obrátiv se a uzřev ji, řekl: Doufej, dcero, víra tvá tě uzdravila. A zdráva učiněna jest žena od té chvíle.)

23 Přišed pak Ježíš do domu knížete, a uzřev tu trubače a zástup hlučící,

24 Řekl jim: Odejďtež; nebt neumřela děvečka, ale spí. I posmívali se jemu.

25 A když byl vyhnán zástup, všed tam, ujal ji za ruku její; i vstala jest děvečka.

26 A roznesla se pověst ta po vsí té zemi.

27 A když šel odtud Ježíš, šli za ním dva slepí, volající a řkouce: Smiluj se nad námi, Synu Davidův.

28 A když všel do domu, přistoupili k němu ti slepí. I dí jim Ježíš: Věříte-li, že to mohu učiniti? Řekli jemu: Ovšem, Pane.

29 Tedy dotekl se očí jejich, řka: Podle víry vaší staniž se vám.

30 I otevřiny jsou oči jejich. Zapověděl jim pak tuze Ježíš, řka: Viztež, ať nižádný o tom nezví.

31 Ale oni vyšedše, rozhlásali jej po vší té zemi.

32 A když oni vycházeli, aj, přivedli mu člověka němého, majícího ďábelství.

33 A když vyvrhl ďábelství, mluvil jest němý. I divili se zástupové, řkouce: Že nikdy se nic takového neukázalo v lidu Izraelském.

34 Farizeové pak pravili: Mocí knížete ďábelského vymítá ďáblly.

35 I obcházel Ježíš všecka města i městečka, uče v školách jejich a káže evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu.

36 A když hleděl na zástupy, slitovalo se mu jich, že byli tak opuštěni a rozptýleni jako ovce, nemajíce pastýře.

37 Tedy dí učedníkům svým: Žeň zajisté jest mnohá, ale dělníků málo.

38 Protož proste Pána žni, ať vypudí dělníky na žeň svou.

10

1 A svolav k sobě dvanácte učedníků svých, dal jim moc nad duchy nečistými, aby je

vymítali, a aby uzdravovali všelikou nemoc, i všeliký neduh.

² Dvanácti pak apoštolů jména jsou tato: První Šimon, jenž slove Petr, a Ondřej bratr jeho, Jakub Zebedeův a Jan bratr jeho,

³ Filip a Bartoloměj, Tomáš a Matouš, jenž byl celný, Jakub Alfeův a Lebbeus, přijmím Thaddeus,

⁴ Šimon Kananitský a Jidáš Iškariotský, kterýž i zradil ho.

⁵ Těch dvanácte poslal Ježíš, přikazuje jim, řka: Na cestu pohanů nechodte, a do měst Samaritánských nevcházejte.

⁶ Ale raději jděte k ovcem zahynulým z domu Izraelského.

⁷ Jdouce pak, kažte, řkouce: Že se přiblížilo království nebeské.

⁸ Nemocné uzdravujte, malomocné čistěte, mrtvé křeste, ďábelství vymítejte; darmo jste vzali, darmo dejte.

⁹ Neshromažďujte zlata ani stříbra, ani peněz v opascích vašich mívejte,

¹⁰ Ani mošny na cestě, ani dvou sukní, ani obuvi, ani hůlky; hodenť jest zajisté dělník pokrmu svého.

¹¹ A do kteréhožkoli města neb městečka vešli byste, vzeptejte se, kdo by v něm hodný byl, a tu pobuďte, až byste i vyšli odtud.

¹² A vcházejíce do domu, pozdravtež ho.

¹³ A jestližeť bude dům ten hodný, pokoj váš přijdiž naň; pakliť by nebyl hodný, pokoj váš navrať se k vám.

¹⁴ A kdožkoli nepřijal by vás, a neuposlechl by řečí vašich, vyjdouce ven z domu neb z města toho, vyraztež prach z noh vašich.

¹⁵ Amen pravím vám: Lehčeji bude zemi Sodomských a Gomorských v den soudný nežli městu tomu.

¹⁶ Aj, já posílám vás jako ovce mezi vlky; protož buďte opatrní jako hadové, a sprostní jako holubice.

¹⁷ Vystříhejtež se pak lidí; nebť vás vydávati budou do sněmů, a v školách svých budou vás bičovati.

¹⁸ Ano i před vladaře i před krále vedeni budete pro mne, na svědectví jim, i těm národům.

¹⁹ Kdyžť pak vás vydadí, nebudtež pečliví, kterak aneb co byste mluvili; dánoť bude zajisté vám v tu hodinu, co budete míti mluvit.

²⁰ Nebo ne vy jste, jenž mluvíte, ale duch Otce vašeho, jenž mluví v vás.

²¹ Vydát pak bratr bratra na smrt, i otec syna, a povstanouť dítky proti rodičům, a zmordují je.

²² A budete v nenávisti všechněm pro jméno mé, ale kdož setrvá až do konce, tentž spasen bude.

²³ Když se pak vám budou protiviti v tom městě, utecte do jiného. Amen zajisté pravím vám, nezchodíte měst Izraelských, ažť přijde Syn člověka.

²⁴ Neníť učedník nad mistra, ani služebník nad pána svého.

²⁵ Dostíť jest učedníku, aby byl jako mistr jeho, a služebník jako pán jeho. Poněvadž jsou

hospodáře Belzebubem nazývali, čím pak více domácí jeho?

²⁶ Protož nebojte se jich; nebť není nic skrytého, což by nemělo býti zjeveno, ani co tajného, ješto by nemělo zvědino býti.

²⁷ Což vám pravím ve tmách, pravte na světle, a co v uši slyšíte, hlásejte na domích.

²⁸ A nebojte se těch, kteříž zabíjejí tělo, ale duše nemohou zabíti; než bojte se raději toho, kterýž může i duši i tělo zatratiti v pekelném ohni.

²⁹ Zdaliž neprodávají dvou vrabců za malý peníz? a jeden z nich nepadá na zem bez vůle Otce vašeho.

³⁰ Vaši pak i vlasové na hlavě všickni sečteni jsou.

³¹ Protož nebojte se, mnohých vrabců dražší jste vy.

³² Kdožkoli tedy vyzná mne před lidmi, vyznámt i já jej před Otcem svým, jenž jest v nebesích.

³³ Ale kdož by mne zapřel před lidmi, zapřímť ho i já před Otcem svým, kterýž jest v nebesích.

³⁴ Nedomnívejte se, že bych přišel pokoj dáti na zemi. Nepřišelť jsem, abych pokoj uvedl, ale meč.

³⁵ Přišelť jsem zajisté, abych rozdělil člověka proti otci jeho, a dceru proti mateři její, a nevěstu proti svegruši její.

³⁶ A nepřátelé člověka budou domácí jeho.

³⁷ Kdo miluje otce neb matku více nežli mne, neníť mne hoden; a kdož miluje syna nebo dceru více nežli mne, neníť mne hoden.

³⁸ A kdož neběře kříže svého a nenásleduje mne, není mne hoden.

³⁹ Kdož nalezne duši svou, ztratí ji; a kdo by ztratil duši svou pro mne, nalezne ji.

⁴⁰ Kdož vás přijímá, mne přijímá; a kdo mne přijímá, přijímá toho, kterýž mne poslal.

⁴¹ Kdo přijímá proroka ve jménu proroka, odplatu proroka vezme; a kdož přijímá spravedlivého ve jménu spravedlivého, odplatu spravedlivého vezme.

⁴² A kdož by koli dal jednomu z těchto nejmenších číši vody studené k nápoji, toliko ve jménu učedníka, zajisté pravím vám, neztratí odplaty své.

11

¹ I stalo se, když dokonal Ježíš řeči své, kteréž mluvil, přikázání dávaje dvanácti učedníkům svým, bral se odtud, aby učil a kázal v městech jejich.

² Jan pak v vězení uslyšev o skutcích Kristových, poslal dva z učedníků svých,

³ A řekl jemu: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme?

⁴ I odpovídaje Ježíš, řekl jim: Jdouce, zvěstujtež Janovi, co slyšíte a vidíte:

⁵ Slepí vidí, a kulhaví chodí, malomocní se čistí, a hluší slyší, mrtví z mrtvých vstávají, chudým pak evangelium se zvěstuje.

⁶ A blahoslavený jest, kdož se nehorší na mně.

⁷ A když oni odešli, počal Ježíš praviti zástupům o Janovi: Co jste vyšli na poušť viděti? Zdali třtinu větrem se klátící?

⁸ Aneb co jste vyšli viděti? Zda člověka měkkým rouchem oděného? Aj, kteříž se měkkým rouchem odívají, v domích královských jsou.

⁹ Aneb co jste vyšli viděti? Proroka-li? Jistě pravím vám, i více nežli proroka.

¹⁰ Tentot jest zajisté, o němž psáno: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýžto připraví cestu tvou před tebou.

¹¹ Amen pravím vám, mezi syny ženskými nepovstal větší nad Jana Křtitele; ale kdo jest menší v království nebeském, jestiť větší nežli on.

¹² Ode dnů pak Jana Křtitele až dosavad království nebeské násilí trpí, a ti, kteříž násilí činí, uchvacujíť je.

¹³ Nebo všickni Proroci i Zákon až do Jana prorokovali.

¹⁴ A chcete-li přijmouti: Onť jest Eliáš, kterýž přijíti měl.

¹⁵ Kdo má uši k slyšení, slyš.

¹⁶ Ale k komu připodobním pokolení toto? Podobno jest dětem, sedícím na ryncích, a kteříž na tovaryše své volají,

¹⁷ A říkají: Pískali jsme vám, a neskákali jste; žalostně jsme naříkali, a neplakali jste.

¹⁸ Přišel zajisté Jan, nejeda ani pije, a oni řkou: ěabelství má.

¹⁹ Přišel Syn člověka, jeda a pije, a oni řkou: Aj, člověk žráč a pijan vína, přítel publikánů a

hříšníků. Ale ospravedlněna jest moudrost od synů svých.

²⁰ Tehdy počal přimlouvati městům, v nichžto činění jsou jeho mnozí divové, že pokání nečinili.

²¹ Běda tobě Korozaim, běda tobě Betsaido. Nebo kdyby v Týru a Sidonu byli činění divové ti, kteříž jsou činění v vás, dávno by byli v žíni a v popele pokání činili.

²² Nýbrž pravím vám, že Týru a Sidonu lehčeji bude v den soudný nežli vám.

²³ A ty Kafarnaum, kteréž jsi až k nebi vyvýšeno, až do pekla sstrčeno budeš. Nebo kdyby v Sodomě činění byli divové ti, kteříž jsou činění v tobě, byliť by zůstali až do dnešního dne.

²⁴ Ano více pravím vám, že zemi Sodomských lehčeji bude v den soudný nežli tobě.

²⁵ V ten čas odpověděv Ježíš, řekl: Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými, a zjevil jsi je maličkým.

²⁶ Jistě, Otče, že se tak líbilo před tebou.

²⁷ Všecky věci dány jsou mi od Otce mého, a žádnýť nezná Syna, jedině Otec, aniž Otce kdo zná, jedině Syn, a komuž by chtěl Syn zjevití.

²⁸ Pojďtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.

²⁹ Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem vašim.

³⁰ Jho mé zajisté jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.

12

¹ V ten čas šel Ježíš v den sváteční skrze obilí, a učedníci jeho lačni jsouce, počali vymínati klasy a jísti.

² Farizeové pak vidouce to, řekli jemu: Hle, učedníci tvoji činí to, čehož nesluší činiti v den sváteční.

³ On pak řekl jim: Co jste nečtli, co jest učinil David, když lačněl, on i ti, kteříž s ním byli?

⁴ Kterak všel do domu Božího a chleby posvátné jedl, kterýchžto jemu neslušelo jísti, ani těm, kteříž s ním byli, než toliko samým kněžím?

⁵ Anebo zdali jste nečtli v Zákoně, že kněží ve dny sváteční v chrámě svátek ruší, a jsou bez hříchu?

⁶ Ale pravím vám, žeť větší jest tuto nežli chrám.

⁷ Než kdybyste věděli, co je to: Milosrdenství chci a ne oběti, neodsuzovali byste nevinných.

⁸ Syn zajisté člověka jestiť pánem i dne svátečního.

⁹ A poodšed odtud Ježíš, přišel do školy jejich.

¹⁰ A aj, byl tu člověk, maje ruku uschlou. I tázali se ho, řkouce: Sluší-li v den sváteční uzdravovati? aby jej obžalovali.

¹¹ On pak dí jim: Který bude z vás člověk, ješto by měl ovci jednu, a kdyby ta upadla do jámy v den sváteční, i zdaliž dosáhna nevytáhne jí?

¹² A čím lepší jest člověk nežli ovce? A protož slušíť v den sváteční dobře činiti.

¹³ Tedy řekl člověku tomu: Vztáhni ruku svou. I vztáhl, a učiněna jest zdravá jako i druhá.

14 Farizeové pak vyšedše, drželi radu proti němu, kterak by jej zahladili.

15 A věda to Ježíš, šel odtud. I šli za ním zástupové mnozí, a uzdravil je všechny.

16 A s pohrůžkou přikázal jim, aby ho nezjevovali,

17 Aby se naplnilo povědění skrze Izaiáše proroka, řkoucího:

18 Aj, služebník můj, kteréhož jsem vyvolil, milý můj, v němž se dobře zalíbilo duši mé. Položím Ducha svého na něj, a soud národům zvěstovati bude.

19 Nebude se vaditi, ani křičeti, ani kdo na ulicích uslyší hlas jeho.

20 Třtiny nalomené nedolomí, a lnu kouřícího se neuhasí, až i vypoví soud k vítězství.

21 A ve jménu jeho národové doufati budou.

22 Tedy podán jemu ďábelstvím posedlý, slepý a němý. I uzdravil jej, takže ten byv slepý a němý, i mluvil i viděl.

23 I divili se všickni zástupové a pravili: Není-liž tento Syn Davidův?

24 Ale farizeové to uslyševše, řekli: Tento nevymítá ďáblů než Belzebubem, knížetem ďábelským.

25 Ježíš pak znaje myšlení jejich, dí jim: Každé království rozdělené samo v sobě zpustne, a každé město neb dům proti sobě rozdělený nestane.

26 A jestližeť satan satana vymítá, proti sobě rozdělen jest. Kterak tedy stane království jeho?

27 A vymítám-liť já ďábly v Belzebubu, synové vaši v kom vymítají? Protož oni soudcové vaši

budou.

²⁸ Pakliť já Duchem Božím ďábly vymítám, jistě přišlo jest mezi vás království Boží.

²⁹ Aneb kterak kdo může do domu silného reka vjíti a jeho nádobí pobrati, leč by prve svázal toho silného, a teprvť by dům jeho obloupiti mohl?

³⁰ Kdož není se mnou, proti mně jest; a kdo neshromažďuje se mnou, rozptylujeť.

³¹ Protož pravím vám: Všeliký hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu svatému nebude odpuštěno lidem.

³² A kdyby kdo řekl slovo proti Synu člověka, bude jemu odpuštěno, ale kdož by mluvil proti Duchu svatému, nebude jemu odpuštěno, ani na tomto světě, ani na budoucím.

³³ A protož nebo čiňte strom dobrý, a ovoce jeho dobré; anebo čiňte strom zlý, a ovoce jeho zlé. Neboť po ovoci strom bývá poznán.

³⁴ Pokolení ještěrcí, kterakž můžete dobré věci mluvíti, jsouce zlí? Nebo z hojnosti srdce ústa mluví.

³⁵ Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré, a zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé.

³⁶ Ale pravím vám, že z každého slova prázdného, kteréž mluvíti budou lidé, vydadí počet v den soudný.

³⁷ Nebo z slov svých spravedliv budeš učiněn, a z řečí tvých budeš odsouzen.

³⁸ Tehdy odpověděli někteří z zákoníků a farizeů, řkouce: Mistře, chceme od tebe znamení viděti.

³⁹ On pak odpovídaje, dí jim: Pokolení zlé a cizoložné znamení hledá, a znamení nebude jemu dáno, jediné znamení Jonáše proroka.

⁴⁰ Nebo jakož byl Jonáš v břiše velryba tři dni a tři noci, takť bude Syn člověka v srdci země tři dni a tři noci.

⁴¹ Muži Ninivitští stanou na soudu s pokolením tímto, a odsoudí je, protože pokání činili k Jonášovu kázání, a aj, víceť jest nežli Jonáš tuto.

⁴² Královna od poledne povstane k soudu s pokolením tímto, a odsoudí je; nebo přijela od končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu, a aj, víceť jest tuto nežli Šalomoun.

⁴³ Když pak nečistý duch vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí, ale nenalézaje, dí:

⁴⁴ Navrátím se do domu svého, odkudž jsem vyšel. A přijda, nalezne prázdný, vyčištěný a ozdobený.

⁴⁵ Tedy jde a vezme s sebou sedm jiných duchů horších, a vejdouce, přebývají tam, i bývají poslední věci člověka toho horší nežli první. Takť bude i tomuto zlému pokolení.

⁴⁶ A když on ještě mluvil k zástupům, aj, matka a bratří jeho stáli vně, žádajíce s ním promluvití.

⁴⁷ I řekl jemu jeden: Aj, matka tvá i bratří tvoji stojí vně, chtějíce s tebou mluvití.

⁴⁸ On pak odpovídaje, řekl tomu, kterýž k němu byl promluvil: Kdo jest matka má? A kdo jsou bratří moji?

⁴⁹ A vztáhna ruku svou na učedníky své, i

řekl: Aj, matka má i bratří moji.

⁵⁰ Nebo kdož by činil vůli Otce mého nebeského, tent' jest bratr můj, i sestra má, i matka má.

13

¹ A v ten den vyšel Ježíš z domu, sedl podle moře.

² I sešli se k němu zástupové mnozí, takže vstoupiv na lodí, seděl, všecken pak zástup stál na břehu.

³ I mluvil jim mnoho v podobenstvích, řka: Aj, vyšel rozsevač, aby rozsíval.

⁴ A když on rozsíval, některá seménka padla podle cesty, a přiletěli ptáci, i szobali je.

⁵ Jiná pak padla na místa skalnatá, kdežto neměla mnoho země; a rychle vzešla, protože neměla hlubokosti země.

⁶ Ale když slunce vzešlo, uvadla, a že neměla kořene, uschla.

⁷ Jiná pak padla v trní; i vzrostlo trní, a udusilo je.

⁸ A jiná padla v zemi dobrou; i vydalo užitek, některé stý, jiné šedesátý a jiné třidcátý.

⁹ Kdo má uši k slyšení, slyš.

¹⁰ Tedy přistoupivše učedníci, řekli jemu: Proč jim v podobenstvích mluvíš?

¹¹ On pak odpověděv, řekl jim: Nebo vám dáno jest znáti tajemství království nebeského, ale jim není dáno.

¹² (Nebo kdož má, bude jemu dáno a rozhojníť se; ale kdož nemá, i to, což má, bude od něho odjato.)

13 Protoť v podobenstvích mluvím jim, že vidouce nevidí, a slyšíce neslyší, ani rozumějí.

14 A plní se na nich proroctví Izaiáše, řkouce: Ušima uslyšíte, ale nesrozumíte; a hledíce, hleděti budete, ale neužříte.

15 Nebo ztučnělo jest srdce lidu tohoto, a ušima těžce slyšeli a oči své zamhouřili, aby snad někdy neužřeli očima a ušima neslyšeli a srdcem nesrozuměli, a neobrátili se, a já abych jich neuzdravil.

16 Ale oči vaše blahoslavené jsou, že vidí, i uši vaše, že slyší.

17 Amen zajisté pravím vám, že mnozí proroci a spravedliví žádali viděti to, což vy vidíte, a neviděli, a slyšeti to, což vy slyšíte, a neslyšeli.

18 Vy tedy slyšte podobenství rozsevače.

19 Každý, kdož slyší slovo království a nerozumí, přichází ten zlý a uchvacuje to, což jest vsáto v srdce jeho. To jest ten, kterýž podle cesty vsát jest.

20 Ale v skalnatou zemi vsátý, ten jest, kterýž slyší slovo, a hned je s radostí přijímá.

21 Než nemá v sobě kořene, ale jest časný, a když přichází soužení nebo protivenství pro slovo, hned se horší.

22 Ale mezi trní vsátý, ten jest, kterýž slyší slovo Boží, ale pečování tohoto světa a oklamání zboží udušuje slovo, i bývá učiněno bez užitku.

23 V dobrou pak zemi vsátý, ten jest, kterýž slyší slovo a rozumí, i ovoce nese a vydává, některé zajisté stý, a jiné šedesátý, jiné pak třidcátý.

24 Jiné podobenství předložil jim, řka:

Podobno jest království nebeské člověku, rozsívajícimu dobré semeno na poli svém.

²⁵ Když pak lidé zesnuli, přišel nepřítel jeho a nasál koukole mezi pšenici a odšel.

²⁶ A když vzrostla bylina a užitek přinesla, tedy ukázal se i koukol.

²⁷ I přistoupivše služebníci hospodáře toho, řekli jemu: Pane, všaks dobrého semene nasál na poli svém, kdeže se pak vzal koukol?

²⁸ A on řekl jim: Nepřítel člověk to učinil. Služebníci pak řekli mu: Chceš-liž, tedy půjdeme a vytrháme jej?

²⁹ On pak odpověděl: Nikoli, abyste trhající koukol, spolu s ním nevytrhali pšenice.

³⁰ Nechte, ať obé spolu roste až do žni. A v čas žni dím žencům: Vytrhejte nejprv koukol a svažte jej v snopy k spálení, ale pšenici shromážďte do stodoly mé.

³¹ Jiné podobenství předložil jim, řka: Podobno jest království nebeské zru horčičnému, kteréž vzav člověk, vsál na poli svém.

³² Kteréžto zajisté nejmenší jest mezi všemi semeny, když pak vzroste, větší jest všech bylin, a bývá strom, takže ptactvo nebeské přiletíce, hnízda sobě dělají na ratolestech jeho.

³³ Jiné podobenství mluvil jim, řka: Podobno jest království nebeské kvasu, kterýž vzavši žena, zadělala ve třech měřících mouky, až by zkysalo všecko.

³⁴ Toto všecko mluvil Ježíš v podobenstvích k zástupům, a bez podobenství nemluvil jim,

³⁵ Aby se naplnilo povědění skrze proroka, řkoucího: Otevru v podobenstvích ústa svá, vypravovati budu skryté věci od založení světa.

³⁶ Tedy rozpustiv zástupy, šel do domu Ježíš. I přistoupili k němu učedníci jeho, řkouce: Vylož nám podobenství o kookoli toho pole.

³⁷ On pak odpovídaje, řekl jim: Rozsevač dobrého semene jestiř Syn člověka.

³⁸ A pole jest tento svět, dobré pak símě jsouť synové království, ale kookol jsou synové toho zlostníka.

³⁹ A nepřítel, kterýž jej rozsívá, jestiř dábel, ale žeň jest skonání světa, a ženci jsou andělé.

⁴⁰ Protož jakož vytrhávají kookol a ohněm spalují, takt bude při skonání světa tohoto.

⁴¹ Pošle Syn člověka anděly své, i vyberouť z království jeho všecka pohoršení, i ty, kteříž činí nepravost,

⁴² A uvrhouť je do peci ohnivé. Tamť bude pláč a škřipení zubů.

⁴³ A tehďážť spravedliví stkvíti se budou jako slunce v království Otce svého. Kdo má uši k slyšení, slyš.

⁴⁴ Opět podobno jest království nebeské pokladu skrytému v poli, kterýž nalezna člověk, skrývá, a radostí pro něj odejde a prodá všecko, což má, a koupil pole to.

⁴⁵ Opět podobno jest království nebeské člověku kupci, hledajícímu dobrých perel.

⁴⁶ Kterýž nalezna jednu velmi drahou perlu, odšel a prodal všecko, což měl, a koupil ji.

⁴⁷ Opět podobno jest království nebeské vrši puštěné do moře a ze všelikého plodu shro-

maždující;

⁴⁸ Kteroužto, když naplněna byla, vytáhše na břeh a sedíce, vybírali, což dobrého bylo, v nádoby své, a což bylo zlého, přeč zamítali.

⁴⁹ Takť bude při skonání světa. Vyjdou andělé a oddělí zlé z prostředku spravedlivých,

⁵⁰ A uvrhou je do peci ohnivé. Tamť bude pláč a škřípení zubů.

⁵¹ Potom dí jim Ježíš: Srozuměli-li jste tomuto všemu? Řekli jemu: I ovšem, Pane.

⁵² On pak řekl jim: Protož každý učitel umělý v království nebeském podoben jest člověku hospodáři, kterýž vynáší z pokladu svého nové i staré věci.

⁵³ I stalo se, když dokonal Ježíš podobenství tato, bral se odtud.

⁵⁴ A přišed do vlasti své, učil je v školách jejich, takže se velmi divili, řkouce: Odkud má tento moudrost tuto a moc tuto?

⁵⁵ Zdaliž tento není syn tesařův? a zdaliž matka jeho neslove Maria a bratří jeho Jakub a Jozes a Šimon a Judas?

⁵⁶ A sestry jeho zdaliž také všecky u nás nejsou? Odkudž tedy má tyto všecky věci?

⁵⁷ I zhoršili se na něm. A Ježíš řekl: Není prorok beze cti, než v své vlasti a v domu svém.

⁵⁸ I neučinil tu mnoho divů, pro nevěru jejich.

14

¹ V tom čase uslyšel Herodes čtvrták pověst o Ježíšovi.

² I řekl služebníkům svým: To jest Jan Křtitel. Onť jest vstal z mrtvých, a protož se divové dějí skrze něho.

³ Nebo Herodes byl jal Jana a svázal jej a dal do žaláře pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého.

⁴ Nebo byl řekl jemu Jan: Nesluší tobě míti jí.

⁵ A chtěv zabíti jej, bál se lidu; nebo za proroka jej měli.

⁶ Když pak slaven byl den narození Herodesova, tancovala dcera Herodiady uprostřed hodovníků, i líbilo se to Herodesovi,

⁷ Tak že s přísahou zaslíbil jí dáti, zač by ho prosila.

⁸ A ona jsuci prve navedena od matěře své, řekla: Dej mi zde na míse hlavu Jana Křtitele.

⁹ I zarmoutil se král, ale pro přísahu a pro ty, kteříž spolu s ním stolili, rozkázal jí dáti.

¹⁰ A poslav kata, stál Jana v žaláři.

¹¹ I přinesena jest hlava jeho na míse, a dána děvečce. A ona nesla ji matěři své.

¹² A přišedše učedníci jeho, vzali tělo jeho a pochovali je; a šedše, pověděli to Ježíšovi.

¹³ A uslyšev to Ježíš, plavil se odtud na lodičce na místo pusté soukromí. A uslyševše o tom zástupové, šli za ním pěšky z měst.

¹⁴ A vyšed Ježíš, uzřel zástup mnohý. I slitovalo mu se jich, a uzdravoval nemocné jejich.

¹⁵ A když bylo k večerou, přistoupili k němu učedníci jeho, řkouce: Pusté jest místo toto, a čas již pominul. Rozpusť zástupy, ať jdouce do městeček, nakoupí sobě pokrmů.

16 Ježíš pak řekl jim: Není potřebí odcházeti, dejte vy jim jísti.

17 A oni řkou jemu: Nemáme zde, než pět chlebů a dvě rybě.

18 Kterýžto dí jim: Přinestež mi je sem.

19 A rozkázav zástupu posaditi se na trávě a vzav pět chlebů a dvě rybě, vzhled v nebe, požehnal, a lámaje, dal učedníkům chleby, a učedníci zástupům.

20 I jedli všickni a nasyceni jsou. I sebrali pozůstalých drobtů, dvanácte košů plných.

21 Těch pak, kteříž jedli, bylo okolo pěti tisíců mužů, kromě žen a dětí.

22 A ihned přinutil učedníky své, aby vstoupili na lodí a předešli jej za moře, dokudž by nerozpustil zástupů.

23 A rozpustiv zástupy, vstoupil na horu soukromí, aby se modlil. A když byl večer, sám byl tam.

24 Lodí pak již byla uprostřed moře, zmítající se vlnami, nebo byl vítr odporný jim.

25 Při čtvrtém pak bdění nočním bral se k nim Ježíš, jda po moři.

26 A vidouce jej učedníci po moři jdoucího, zarmoutili se, řkouce: Obluda jest. A strachem křičeli.

27 Ale ihned Ježíš promluvil k nim, řka: Doufejtež, jáť jsem, nebojte se.

28 I odpověděv Petr, řekl: Pane, jsi-li ty, rozkaž mi k sobě přijíti po vodě.

29 A on řekl: Pojď. A vystoupiv Petr z lodí, šel po vodě, aby přišel k Ježíšovi.

³⁰ Ale vida vítr tuhý, bál se. A počav tonouti, zkřikl, řka: Pane, pomoz mi.

³¹ A ihned Ježíš vztáh ruku, ujal jej a řekl jemu: Malé víry, pročezs pochyboval?

³² A jakž oni vstoupili na lodí, přestal vítr.

³³ Ti pak, kteříž na lodí byli, přistoupivše, klaněli se jemu, řkouce: Jistě Syn Boží jsi.

³⁴ A přeplavivše se, přišli do země Genezaretské.

³⁵ A poznavše jej muži místa toho, rozeslali po vší té krajině vůkol, a shromáždili k němu vsecky neduživé.

³⁶ A prosili ho, aby se aspoň podolka roucha jeho dotkli. A kteřížkoli dotkli se, uzdraveni jsou.

15

¹ A v tom přistoupí k Ježíšovi Jeruzalémští zákoníci a farizeové, řkouce:

² Proč učedníci tvoji přestupují ustanovení starších? Nebo neumývají rukou svých, když mají jísti chléb.

³ A on odpovídaje, řekl jim: Pročez i vy přestupujete přikázání Boží pro ustanovení vaše?

⁴ Nebo přikázal Bůh, řka: Cti otce svého i matku, a kdož by zlořečil otci neb mateři, smrtí ať umře.

⁵ Ale vy pravíte: Kdož by koli řekl otci neb mateři: Dar ode mne obětovaný, tobě prospěje, by pak i neuctil otce svého neb matere své, bez viny bude.

⁶ A takž zrušili jste přikázání Boží pro své ustanovení.

7 Pokrytci, dobře prorokoval o vás Izaiáš, rka:

8 Přibližuje se ke mně lid tento ústy svými a rty mne ctí, ale srdce jejich daleko jest ode mne.

9 Nadarmoť mne ctí, učíce učení, jenž jsou přikázání lidská.

10 A svolav zástup, řekl jim: Slyšte a rozumějte.

11 Ne to, což vchází v ústa, poskvřňuje člověka, ale což z úst pochází, toť poskvřňuje člověka.

12 Tehdy přistoupivše učedníci jeho, řekli mu: Víš-li, že farizeové, slyševše tu řeč, zhoršili se?

13 A on odpovídaje, řekl: Všeliké štípení, jehož neštípil Otec můj nebeský, vykořeněno bude.

14 Nechte jich, vůdcovět jsou slepí slepých, a povede-li slepý slepého, oba v jámu upadnou.

15 I odpovědév Petr, řekl jemu: Vylož nám to podobenství.

16 Ježíš pak řekl: Ještě i vy bez rozumu jste?

17 Nerozumíte-liž, že všechno, což v ústa vchází, do břicha jde a vypouští se ven?

18 Ale které věci z úst pocházejí, z srdce jdou, a tyť poskvřňují člověka.

19 Z srdceť zajisté vycházejí zlá myšlení, vraždy, cizoložstva, smilstva, krádeže, křivá svědectví, rouhání.

20 Tyť jsou věci poskvřňující člověka. Ale neumytýma rukama jísti, toť neposkvřňuje člověka.

21 A vyšed odtud Ježíš, bral se do krajin Tyrských a Sidonských.

22 A aj, žena Kananejská z končin těch vyšedši, volala za ním, řkuci: Smiluj se nade mnou,

Pane, synu Davidův. Dceru mou hrozně trápí ďábelství.

²³ Kterýžto neodpověděl jí slova. I přistoupivše učedníci jeho, prosili ho, řkouce: Propust' ji, neboť volá za námi.

²⁴ On pak odpověděl, řekl: Nejsem poslán než k ovcem zahynulým z domu Izraelského.

²⁵ Ale ona přistoupivši, klaněla se jemu, řkuci: Pane, pomoz mi.

²⁶ On pak odpověděl, řekl: Není slušné vzítí chléb synů a vrci štěňatům.

²⁷ A ona řekla: Takt' jest, Pane. Avšak štěňata jedí drobty, kteříž padají z stolů pánů jejich.

²⁸ Tedy odpovídaje Ježíš, řekl jí: Ó ženo, veliká jest víra tvá. Staniž se tobě, jakž chceš. I uzdravena jest dcera její v tu hodinu.

²⁹ A odšed odtud Ježíš, šel podle moře Galilejského, a vstoupiv na horu, posadil se tam.

³⁰ I přišli k němu zástupové mnozí, majíce s sebou kulhavé, slepé, němé, polámané a jiné mnohé. I kladli je k nohám Ježíšovým, a on uzdravil je,

³¹ Takže se zástupové divili, vidouce, ano němí mluví, polámaní zdraví jsou, kulhaví chodí, slepí vidí. I velebili Boha Izraelského.

³² Ježíš pak svolav učedníky své, řekl: Líto mi zástupu, ješto již tři dni trvají se mnou a nemají, co by jedli; a rozpustiti jich lačných nechci, aby nezhylnuli na cestě.

³³ I řekli mu učedníci jeho: I kde bychom vzali tolik chleba na této poušti, abychom takový zástup nasýtiti?

³⁴ I řekl jim Ježíš: Kolik chlebů máte? A oni řkou: Sedm a málo rybiček.

³⁵ I rozkázal zástupům, aby se posadili na zemi.

³⁶ A vzav těch sedm chlebů a ryby, učiniv díky, lámal a dal učedníkům svým, a učedníci zástupu.

³⁷ I jedli všickni a nasyceni jsou. A sebrali, což zbylo drobtů, sedm košů plných.

³⁸ Bylo pak těch, kteříž jedli, čtyři tisíce mužů kromě žen a dětí.

³⁹ A rozpustiv zástupy, vstoupil na lodí. I přišel do krajiny Magdala.

16

¹ I přistoupili k němu farizeové a saduceové, a pokoušejíce, prosili ho, aby jim znamení s nebe ukázal.

² On pak odpovídaje, řekl jim: Když bývá večer, říkáte: Jasno bude, nebo se červená nebe.

³ A ráno: Dnes bude nečas, nebo se červená zasmušilé nebe. Pokrytci, způsob zajisté nebe rozsouditi umíte, znamení pak časů nemůžete souditi?

⁴ Národ zlý a cizoložný znamení hledá, ale znamení jemu nebude dáno, než toliko znamení Jonáše proroka. A opustiv je, odšel.

⁵ A přeplavivše se učedníci jeho přes moře, zapomenuli vzíti chleba.

⁶ Ježíš pak řekl jim: Hleďte a varujte se kvasu farizejského a saducejského.

⁷ Oni pak rozjímali mezi sebou, řkouce: Nevzali jsme chleba.

⁸ A znaje to Ježíš, řekl jim: Co to rozjímáte mezi sebou, ó malé víry, že jste chlebů nevzali?

⁹ Ještě-liž nerozumíte, ani pamatujete na pět chlebů, jimiž nasyceno bylo pět tisíců lidu, a kolik jste košů drobtů sebrali?

¹⁰ Ani na sedm chlebů, jimiž nasyceno bylo čtyři tisíce lidí, a kolik jste košů drobtů sebrali?

¹¹ I kterakž pak nerozumíte, že ne o chlebu mluvil jsem vám, pravě: Varujte se od kvasu farizejského a saducejského?

¹² Tedy srozuměli, že neřekl, aby se varovali od kvasu chleba, ale od učení farizeů a saduceů.

¹³ Přišed pak Ježíš do krajin Cesaree Filipovy, otázal se učedníků svých, řka: Kým mne praví lidé býti, mne Syna člověka?

¹⁴ A oni řekli: Někteří Janem Křtitelem, a jiní Eliášem, jiní pak Jeremiášem, aneb jedním z proroků.

¹⁵ I dí jim: Vy pak kým mne býti pravíte?

¹⁶ I odpověděv Šimon Petr, řekl: Ty jsi Kristus, Syn Boha živého.

¹⁷ A odpovídaje Ježíš, řekl mu: Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův; nebo tělo a krev nezjevilo tobě toho, ale Otec můj, kterýž jest v nebesích.

¹⁸ I jáť pravím tobě, že jsi ty Petr, a na tét skále vzdělám církev svou, a brány pekelné nepřemohou jí.

¹⁹ A tobě dám klíče království nebeského. A což bys koli svázal na zemi, budeť svázáno i na nebi; a což bys koli rozvázal na zemi, budeť rozvázáno i na nebi.

²⁰ Tedy přikázal učedníkům svým, aby žádnému nepravili, že by on byl ten Ježíš Kristus.

²¹ A od té chvíle počal Ježíš oznamovati učedníkům svým, že musí jíti do Jeruzaléma, a mnoho trpěti od starších a předních kněží a od zákonníků, a zabit býti, a třetího dne z mrtvých vstáti.

²² I odved ho Petr na stranu, počal mu přimlouvati, řka: Odstup to od tebe, Pane, nestaneš se tobě toho.

²³ Kterýžto obrátiv se, řekl Petrovi: Jdiž za mnou, satane, ku pohoršení jsi mi; nebo nechápáš těch věcí, kteréž jsou Boží, ale kteréž jsou lidské.

²⁴ Tedy řekl Ježíš učedníkům svým: Chce-li kdo za mnou přijíti, zapřiž sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následujž mne.

²⁵ Nebo kdož by chtěl duši svou zachovati, ztratí ji; kdož by pak ztratil duši svou pro mne, nalezne ji.

²⁶ Nebo co jest platno člověku, by pak všecken svět získal, a své duši uškodil? Aneb kterou dá člověk odměnu za duši svou?

²⁷ Syn zajisté člověka přijde v slávě Otce svého s anděly svými, a tehdážt odplatí jednomu každému podle skutků jeho.

²⁸ Amen pravím vám: Jsou někteří z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až i uzří Syna člověka, přicházejícího v království svém.

17

¹ A po šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana bratra jeho, i uvedl je na horu vysokou

soukromí,

² A proměnil se před nimi. I zastkvěla se tvář jeho jako slunce, a roucho jeho učiněno bílé jako světlo.

³ A aj, ukázali se jim Mojžíš a Eliáš, rozmlouvající s ním.

⁴ A odpovědév Petr, řekl Ježíšovi: Pane, dobré jest nám tuto býti. Chceš-li, udělejme tuto tři stánky, tobě jeden a Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden.

⁵ Když pak on ještě mluvil, aj, oblak světlý zastínil je. A aj, zavzněl hlas z oblaku řkoucí: Toto jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo, toho poslouvejte.

⁶ To uslyšavše učedníci, padli na tváři své a báli se velmi.

⁷ A přistoupiv Ježíš, dotekl se jich, řka jim: Vstaňte, nebojte se.

⁸ A pozdvihše oči svých, žádného neviděli, než samého Ježíše.

⁹ Když pak sstupovali s hory, přikázal jim Ježíš, řka: Žádnému nepravte tohoto vidění, dokudž by Syn člověka nevstal z mrtvých.

¹⁰ I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Což to pak zákoníci praví, že má Eliáš prve přijíti?

¹¹ A Ježíš odpovídaje, řekl jim: Eliáš zajisté přijde prve a napraví všechny věci.

¹² Ale pravím vám, že Eliáš již přišel, avšak nepoznali ho, ale učinili mu, což chtěli. Takť i Syn člověka trpěti bude od nich.

¹³ Tedy srozuměli učedníci, že jim to praví o Janovi Křtiteli.

14 A když přišli k zástupu, přistoupil k němu člověk jeden, a poklekl před ním na kolena,

15 A řekl: Pane, smiluj se nad synem mým, nebo náměsíčník jest, a bídě se trápí. Ěasto zajisté padá do ohně a častokrát do vody.

16 I přivedl jsem ho učedníkům tvým, ale nemohli ho uzdraviti.

17 Odpovídaje pak Ježíš, řekl: Ó národe nevěrný a převrácený, dokud budu s vámi? Dokudž vás trpěti budu? Přiveďte jej sem ke mně.

18 I pohrozil jemu Ježíš. I vyšlo od něho ďábelství a uzdraven jest mládenec v tu hodinu.

19 Tedy přistoupivše učedníci k Ježíšovi soukromí, řekli jemu: Proč jsme my ho nemohli vyvrći?

20 Řekl jim Ježíš: Pro nevěru vaši. Amen zajisté pravím vám: Budete-li míti víru, jako jest zrno horčičné, díte hoře této: Jdi odsud tam, a půjde, a nebudeť vám nic nemožného.

21 Toto pak pokolení nevychází, jedině skrze modlitbu a půst.

22 A když byli v Galileji, řekl jim Ježíš: Syn člověka bude zrazen v ruce lidí bezbožných.

23 A zabijíť jej, a třetího dne z mrtvých vstane. I zarmoutili se náramně.

24 A když přišli do Kafarnaum, přistoupili, kteříž plat vybírali, ku Petrovi a řekli: Což mistr váš nedává platu?

25 A on řekl: Dává. A když všel do domu, předšel jej Ježíš řečí, řka: Co se tobě zdá, Šimone? Králové zemští od kterých berou daň

anebo plat, od synů-li svých, čili od cizích?

²⁶ Odpověděl jemu Petr: Od cizích. I dí mu Ježíš: Tedy synové jsou svobodní?

²⁷ Ale abychom jich nepohoršili, jda k moři, vrz udici, a tu rybu, kteráž nejprve uvázne, vezmi, a otevra ústa její, nalezneš groš. Ten vezma, dej jim za mne i za sebe.

18

¹ V ten čas přistoupili učedníci k Ježíšovi, řkouce: Kdo pak jest větší v království nebeském?

² A zavolav Ježíš pacholete, postavil je uprostřed nich,

³ A řekl: Amen pravím vám: Neobráte-li se a nebudete-li jako pacholátka, nikoli nevedete do království nebeského.

⁴ Protož kdož by se koli ponížil jako pacholátko toto, tenť jest větší v království nebeském.

⁵ A kdož by koli přijal pacholátko takové ve jménu mém, mneť přijímá.

⁶ Kdo by pak pohoršil jednoho z maličkých těchto věřících ve mne, lépe by jemu bylo, aby zavěšen byl žernov osličí na hrdlo jeho, a pohřížen byl do hlubokosti mořské.

⁷ Běda světu pro pohoršení. Ačkoli musí to býti, aby přicházela pohoršení, ale však běda člověku, skrze něhož přichází pohoršení.

⁸ Protož jestliže ruka tvá anebo noha tvá pohoršuje tě, utniž ji a vrz od sebe. Lépe jest tobě do života vjíti kulhavému anebo bezrukému, nežli dvě ruce aneb dvě noze majícímu uvrženu býti do věčného ohně.

⁹ A pakli oko tvé pohoršuje tebe, vylup je a vrz od sebe. Lépe jest tobě jednookému do života vjíti, nežli obě oči majícímu uvrženu býti do pekelného ohně.

¹⁰ Viztež, abyste nepotupovali ani jednoho z maličkých těchto. Neboť pravím vám, že andělé jejich v nebesích vždycky vidí tvář Otce mého, kterýž v nebesích jest.

¹¹ Nebo přišel Syn člověka, aby spasil to, což bylo zahynulo.

¹² Co se vám zdá? Kdyby některý člověk měl sto ovec, a zbloudila by jedna z nich, zdaliž nenechá devadesáti devíti, a jda na hory, nehledá té pobloudilé?

¹³ A nahodí-liť mu se nalézti ji, amen pravím vám, že se radovati bude nad ní více, než nad devadesáti devíti nepobloudilými.

¹⁴ Takť není vůle před Otcem vaším, kterýž jest v nebesích, aby zhynul jeden z maličkých těchto.

¹⁵ Zhřešil-li by pak proti tobě bratr tvůj, jdi a potresci ho mezi sebou a jím samým. Uposlechl-li by tebe, získal jsi bratra svého.

¹⁶ Jestliže by pak neuposlechl, přijmi k sobě jednoho anebo dva, aby v ústech dvou nebo tří svědků stálo každé slovo.

¹⁷ Pakliť by jich neuposlechl, pověz církvi. Jestliže pak i církev neuposlechne, budiž tobě jako pohan a publikán.

¹⁸ Amen pravím vám: Cožkoli svížete na zemi, budeť svázáno i na nebi; a cožkoli rozvížete na zemi, budeť rozvázáno i na nebi.

¹⁹ Opět pravím vám: Jestliže by dva z vás

svolili se na zemi o všelikou věc, za kterouž by koli prosili, stanet se jim od Otce mého nebeského.

²⁰ Nebo kdežkoli shromáždí se dva nebo tři ve jménu mém, tuť jsem já uprostřed nich.

²¹ Tedy přistoupiv k němu Petr, řekl: Pane, kolikrát zhřeší proti mně bratr můj, a odpustím jemu? Do sedmikrát?

²² I dí mu Ježíš: Nepravím tobě až do sedmikrát, ale až do sedmdesátikrát sedmkrát.

²³ A protož podobno jest království nebeské člověku králi, kterýž chtěl počet klásti s služebníky svými.

²⁴ A když počal počtu klásti, podán mu jeden, kterýž byl dlužen deset tisíců hřiven.

²⁵ A když neměl čím zaplatiti, kázal jej pán jeho prodati, i ženu jeho i děti i všecko, což měl, a zaplatiti.

²⁶ Tedy padna služebník ten, prosil ho, řka: Pane, poshověj mi, a všeckoť zaplatím tobě.

²⁷ I slitovav se pán nad služebníkem tím, propustil ho a dluh jemu odpustil.

²⁸ Vyšed pak služebník ten, našel jednoho z spoluslužebníků svých, kterýž mu byl dlužen sto peněz, a chopiv se ho, hrdloval se s ním, řka: Zaplať mi, cos dlužen.

²⁹ Tedy padna spoluslužebník ten k nohám jeho, prosil ho, řka: Poshověj mi, a všeckoť zaplatím tobě.

³⁰ On pak nechtěl, ale odšed, dal jej do žaláře, dokudž by nezaplatil dluhu.

³¹ Tedy vidouce spoluslužebníci, co se dalo, zarmoutili se velmi; a šedše, pověděli pánu

svému všecko, co se bylo stalo.

³² Tehdy povolav ho pán jeho, dí mu: Služebníče zlý, všecken ten tvůj dluh odpustil jsem tobě, nebs mne prosil.

³³ Zdaližs i ty neměl se smilovati nad spoluzlužebníkem svým, jako i já smiloval jsem se nad tebou?

³⁴ I rozhněvav se pán jeho, dal jej katům, dokudž by nezaplatil všeho, což mu byl dlužen.

³⁵ Takt i Otec můj nebeský učiní vám, jestliže neodpustíte jeden každý bratru svému z srdcí vašich jejich provinění.

19

¹ I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto, bral se z Galilee, a přišel do končin Judských za Jordán.

² I šli za ním zástupové mnozí, a uzdravil je tam.

³ I přistoupili k němu farizeové, pokoušejíce ho a řkouce jemu: Sluší-li člověku propustiti ženu svou z kterékoli příčiny?

⁴ On pak odpovídaje, řekl jim: Což jste nečtli, že ten, jenž stvořil člověka s počátku, muže a ženu učinil je?

⁵ A řekl: Protož opustí člověk otce i matku, a připojí se k manželce své, i budou dva jedno tělo.

⁶ A tak již nejsou dva, ale jedno tělo. A protož, což jest Bůh spojil, člověk nerozlučuj.

⁷ Řekli jemu: Pročež tedy Mojžíš rozkázal dáti list zapuzení a propustiti jí?

⁸ Dí jim: Mojžíš pro tvrdost srdce vašeho dopustil vám propouštěti manželky vaše, ale s počátku nebylo tak.

⁹ Protož pravím vám: Že kdožkoli propustil by manželku svou, (leč pro smilství) a jinou pojme, cizoloží, a kdož propuštěnou pojme, také cizoloží.

¹⁰ Řekli jemu učedníci jeho: Poněvadž jest taková pře s manželkou, není dobré ženiti se.

¹¹ On pak řekl jim: Ne všickniť chápají slova toho, ale ti toliko, jimž jest dáno.

¹² Jsouť zajisté panicové, kteříž se tak z života matky zrodili; a jsouť panicové, kteříž učinění jsou od lidí; a jsou panicové, kteříž se sami v panictví oddali pro království nebeské. Kdo může pochopiti, pochop.

¹³ Tehdy přineseny jsou k němu dítky, aby na ně ruce vzkládal a modlil se za ně. Učedníci pak přimlouvali jim.

¹⁴ Ale Ježíš řekl jim: Nechte dítek a nebraňte jim jíti ke mně; nebo takovýchť jest království nebeské.

¹⁵ A po vzkládání na ně rukou odebral se odtud.

¹⁶ A aj, jeden přistoupiv, řekl jemu: Mistře dobrý, co dobrého budu činiti, abych měl život věčný?

¹⁷ A on řekl jemu: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než jediný, totiž Bůh. Chceš-li pak vjíti do života, ostříhej přikázání.

¹⁸ Dí jemu: Kterých? A Ježíš řekl mu: Nezabiješ, nezczoložíš, nepokradeš, nepromluvíš

křivého svědectví,

¹⁹ Cti otce svého i matku, a milovati budeš bližního svého jako sebe samého.

²⁰ Dí jemu mládenec: Všeho toho ostríhal jsem od své mladosti. Ěehož mi se ještě nedostává?

²¹ Řekl mu Ježíš: Chceš-li dokonalým býti, jdiž a prodej statek svůj, a rozdej chudým, a budeš míti poklad v nebi, a pojď, následuj mne.

²² Uslyšev pak mládenec tu řeč, odšel, smuten jsa; nebo měl statku mnoho.

²³ Tedy Ježíš řekl učedníkům svým: Amen pravím vám, že bohatý nesnadně vejde do království nebeského.

²⁴ A opět pravím vám: Snázet jest velbloudu skrze ucho jehly projíti, nežli bohatému vjíti do království Božího.

²⁵ A uslyšavše to učedníci jeho, i užasli se velmi, řkouce: I kdož tedy může spasen býti?

²⁶ A pohleděv na ně Ježíš, řekl jim: U lidíť jest to nemožné, ale u Boha všechno jest možné.

²⁷ Tehdy odpověděv Petr, řekl mu: Aj, my opustili jsme všecky věci, a šli jsme za tebou. Což pak nám bude dáno za to?

²⁸ A Ježíš řekl jim: Amen pravím vám, že vy, kteříž jste následovali mne, v druhém narození, když se posadí Syn člověka na trůnu velebnosti své, sednete i vy na dvanácti stolicích, soudíce dvanáctero pokolení Izraelské.

²⁹ A každý, kdož opustil by domy, nebo bratry, neb sestry, neb otce, neb matku, nebo manželku, nebo syny, nebo pole pro jméno mé, stokrát více vezme, a život věčný dědičně obdrží.

³⁰ Mnozí pak první budou poslední, a poslední první.

20

¹ Nebo podobno jest království nebeské člověku hospodáři, kterýž vyšel na úsvitě, aby najal dělníky na vinici svou.

² Smluviv pak s dělníky z peníze denního, odeslal je na vinici svou.

³ A vyšed okolo hodiny třetí, uzřel jiné, ani stojí na trhu zahálejíce.

⁴ I řekl jim: Jdětež i vy na vinici mou, a co bude spravedlivého, dám vám.

⁵ A oni šli. Opět vyšed při šesté a deváté hodině, učinil též.

⁶ Při jedenácté pak hodině vyšed, našel jiné, ani stojí zahálejíce. I řekl jim: Pročež tu stojíte, celý den zahálejíce?

⁷ Řkou jemu: Nebo nižádný nás nenajal. Dí jim: Jdětež i vy na vinici mou, a což by bylo spravedlivého, vezmete.

⁸ Večer pak řekl pán vinice šafáři svému: Zavolej dělníků a zaplať jim, počna od posledních až do prvních.

⁹ A přišedše ti, kteříž byli při jedenácté hodině najati, vzali jeden každý po penízi.

¹⁰ Přišedše pak první, domnívali se, že by více měli vzíti; ale vzali i oni jeden každý po penízi.

¹¹ A vzavše, reptali proti hospodáři, řkouce:

¹² Tito poslední jednu hodinu toliko dělali, a rovné jsi je nám učinil, kteříž jsme nesli břímě dne i horko.

13 On pak odpovídá jednomu z nich, řekl: Příteli, nečiním tobě křivdy; však jsi z peníze denního smluvil se mnou.

14 Vezmiž, což tvého jest, a jdi předce. Já pak chci tomuto poslednímu dáti jako i tobě.

15 Zdaliž mi nesluší v mém učiniti, což chci? Ěili oko tvé nešlechtné jest, že já dobrý jsem?

16 Takť budou poslední první, a první poslední; nebo mnoho jest povolanych, ale málo vyvolených.

17 A vstupuje Ježíš do Jeruzaléma, pojal dvanácte učedníků svých soukromí na cestě, i řekl jim:

18 Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a Syn člověka vydán bude předním kněžím a zákoníkům, a odsoudí ho na smrt.

19 A vydadít jej pohanům ku posmívání a k bičování a ukřižování; a třetího dne z mrtvých vstane.

20 Tedy přistoupila k němu matka synů Zebedeových s syny svými, klanějící se a prosecí něco od něho.

21 Kterýžto řekl jí: Co chceš? Řekla jemu: Rci, ať tito dva synové moji sednou, jeden na pravici tvé a druhý na levici, v království tvém.

22 Odpovídá pak Ježíš, řekl: Nevíte, zač prosíte. Můžete-li píti kalich, kterýž já píti budu, a křtem, jímž já se křtím, křtěni býti? Řekli jemu: Můžeme.

23 Dí jim: Kalich zajisté můj píti budete, a křtem, jímž já se křtím, pokřtěni budete, ale seděti na pravici mé a na levici mé, neníť mé dáti vám, ale dáno bude těm, kterýmž připraveno

jest od Otce mého.

²⁴ A uslyšavše to deset učedníků Páně, rozhněvali se na ty dva bratry.

²⁵ Ale Ježíš svolav je, řekl: Víte, že knížata národů panují nad svými, a kteříž velicí jsou, moci užívají nad nimi.

²⁶ Ne tak bude mezi vámi; ale kdožkoli chtěl by mezi vámi býti velikým, budiž služebník váš.

²⁷ A kdož by koli mezi vámi chtěl býti první, budiž váš služebník;

²⁸ Jako i Syn člověka nepřišel, aby jemu slouženo bylo, ale aby on sloužil a aby dal život svůj na vykoupení za mnohé.

²⁹ A když vycházeli z Jericho, šel za ním zástup veliký.

³⁰ A aj, dva slepí sedící u cesty, uslyševše, že by Ježíš tudy šel, zvolali, řkouce: Smiluj se nad námi, Pane, synu Davidův.

³¹ Zástup pak přimlouval jim, aby mlčeli. Oni pak více volali, řkouce: Smiluj se nad námi, Pane, synu Davidův.

³² I zastaviv se Ježíš, zavolal jich, a řekl: Co chcete, abych vám učinil?

³³ Řkou jemu: Pane, ať se otevrou oči naše.

³⁴ I slitovav se nad nimi Ježíš, dotekl se očí jejich, a ihned prohlédly oči jejich. A oni šli za ním.

21

¹ A když se přiblížili k Jeruzalému, a přišli do Betfage k hoře Olivetské, tedy Ježíš poslal dva učedníky své,

² Řka jim: Jdětež do městečka, kteréž proti vám jest, a hned naleznete oslici přivázanou a oslátko s ní. Odvěžtež je a přiveďte ke mně.

³ A řekl-liť by kdo co vám, rcete, že Pán jich potřebuje, a hnedť propustí je.

⁴ Toto se pak všecko stalo, aby se naplnilo povědění skrze proroka, řkoucího:

⁵ Povězte dceři Sionské: Aj, král tvůj béře se tobě tichý, a sedě na oslici, a na oslátku té oslice jhu podrobené.

⁶ I jdouce učedníci, a učinivše tak, jakož jim přikázal Ježíš,

⁷ Přivedli oslici i oslátko, a vložili na ně roucha svá, a jej navrchu posadili.

⁸ Mnohý pak zástup stlali roucha svá na cestě, jiní pak ratolesti z dříví sekali a metali na cestu.

⁹ A zástupové, kteříž napřed šli, i ti, kteříž nazad byli, volali, řkouce: Aj syn Davidův, Spasitel. Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně; spasiž nás ty, kterýž jsi na výsostech.

¹⁰ A když vjel do Jeruzaléma, zbouřilo se všecko město, řkouce: I kdo jest tento?

¹¹ Zástupové pak pravili: Toto jest ten Ježíš, prorok od Nazarétu Galilejského.

¹² I všel Ježíš do chrámu Božího, a vymítal všecky prodavače a kupce z chrámu, a stoly penězoměnců a stolice prodávajících holubice převracel,

¹³ A řekl jim: Psánoť jest: Dům můj dům modlitby slouti bude, ale vy učinili jste jej peleší lotrovskou.

¹⁴ I přistoupili k němu slepí a kulhaví v

chrámě, i uzdravil je.

¹⁵ Vidouce pak přední kněží a zákoníci divy, kteréž činil, a dítky, any volají v chrámě a praví: Aj syn Davidův, Spasitel, rozhněvali se.

¹⁶ A řekli jemu: Slyšíš-liž, co tito praví? Ježíš pak řekl jim: I ovšem. Nikdá-liž jste nečtli, že z úst nemluvnátek a těch, jenž prsí požívají, dokonal jsi chválu?

¹⁷ A opustiv je, šel ven z města do Betany a tu zůstal.

¹⁸ Ráno pak navracuje se do města, zlačněl.

¹⁹ A vida jeden fíkový strom podle cesty, šel k němu, a nic na něm nenalezl, než listí toliko. I dí tomu stromu: Nikdy více nerod se z tebe ovoce na věky. I usechl jest hned fík ten.

²⁰ A vidouce to učedníci, divili se, řkouce: Kterak jest ihned usechl fík ten!

²¹ I odpověděv Ježíš, řekl jim: Amen pravím vám: Budete-li míti víru, a nebudete-li pochybovati, netoliko to, co se stalo fíkovému dřevu, učiníte, a kdybyste i této hoře řekli: Zdvihni se a vrz sebou do moře, staněť se.

²² A všecko, zač byste koli prosili na modlitbě, věříce, vezmete.

²³ A když přišel do chrámu, přistoupili k němu přední kněží a starší lidu, když učil, řkouce: Jakou mocí tyto věci činíš? A kdo jest tobě tu moc dal?

²⁴ Odpovídaje pak Ježíš, řekl jim: Otížit se i já vás na jednu věc, kterouž povíte-li mi, i já vám povím, jakou mocí tyto věci činím.

²⁵ Křest Janův odkud jest byl? S nebe-li, čili z lidí? A oni rozvažovali mezi sebou, řkouce:

Díme-li: S nebe, díť nám: Proč jste pak nevěřili jemu?

²⁶ Pakli díme: Z lidí, bojíme se zástupu. Nebo všickni měli Jana za proroka.

²⁷ I odpovídající Ježíšovi, řekli: Nevíme. Řekl jim i on: Aníž já vám povím, jakou mocí tyto věci činím.

²⁸ Ale co se vám zdá? Èlověk jeden měl dva syny. A přistoupiv k prvnímu, řekl: Synu, jdi na vinici mou dnes a dělej.

²⁹ A on odpověděl, řekl: Nechci. A potom usmysliv sobě, šel.

³⁰ I přistoupiv k druhému, řekl jemu též. A on odpověděl, řekl: Jdu, pane. A nešel.

³¹ Který z těch dvou učinil vůli otcovu? Řekli jemu: První. Dí jim Ježíš: Amen pravím vám, že publikáni a nevěstky předcházejí vás do království Božího.

³² Nebo přišel k vám Jan cestou spravedlnosti, a neuvěřili jste mu, ale publikáni a nevěstky uvěřili jemu. Vy pak viděvše to, aníž jste potom usmyslili sobě, abyste věřili jemu.

³³ Jiné podobenství slyšte: Byl jeden hospodář, kterýž vzdělal vinici, a opletl ji plotem, a vkopal v ní pres, a ustavěl věži, i pronajal ji vinařům, a odšel pryč přes pole.

³⁴ A když se přiblížil čas ovoce, poslal služebníky své k vinařům, aby vzali užitky její.

³⁵ Vinaři pak zjímavše služebníky jeho, jiného zmrskali, jiného zabil, a jiného ukamenovali.

³⁶ Opět poslal jiných služebníků více nežli prve. I učinili jim též.

³⁷ Naposledy pak poslal k nim syna svého, řka: Ostýchati se budou syna mého.

³⁸ Vinaři pak uzřevše syna jeho, řekli mezi sebou: Tentot jest dědic; pojdte, zabijme jej, a uvažme se v dědictví jeho.

³⁹ I chytivše ho, vyvrhli jej ven z vinice a zabili.

⁴⁰ Protož když přijde pán vinice, co učiní vinařům těm?

⁴¹ Řekli jemu: Zlé zle zatratí, a vinici svou pronajme jiným vinařům, kteříž budou vydávati jemu užitek časy svými.

⁴² Řekl jim Ježíš: Nikdy-li jste nečtli v Písmích: Kámen, kterýž jsou zavrhli dělníci, ten učiněn jest v hlavu úhlovou? Ode Pána stalo se toto, a jest divné před očima našima.

⁴³ Protož pravím vám, že bude odjato od vás království Boží, a bude dáno lidu činícímu užitky jeho.

⁴⁴ A kdož by padl na ten kámen, rozrazít se; a na kohož upadne, setřeť jej.

⁴⁵ A slyšavše přední kněží podobenství jeho, porozuměli, že by o nich mluvil.

⁴⁶ I hledajíce ho jíti, báli se zástupů; neb ho měli za proroka.

22

¹ I odpovídaje Ježíš, mluvil jim opět v podobenstvích, řka:

² Podobno jest království nebeské člověku králi, kterýž učinil svadbu synu svému.

³ I poslal služebníky své, aby povolali pozvaných na svadbu; a oni nechtěli přijíti.

⁴ Opět poslal jiné služebníky, řka: Povězte pozvaným: Aj, oběd můj připravil jsem, volové moji a krmný dobytek zbit jest, a všecko hotovo. Pojdtež na svadbu.

⁵ Ale oni nedbavše na to, odešli, jiný do vsi své a jiný po kupectví svém.

⁶ Jiní pak zjímavše služebníky jeho a posměch jim učinivše, zmordovali.

⁷ A uslyšav to král, rozhněval se; a poslav vojska svá, zhubil vražedníky ty a město jejich zapálil.

⁸ Tedy řekl služebníkům svým: Svadba zajisté hotova jest, ale ti, kteříž pozváni byli, nebyli hodni.

⁹ Protož jděte na rozcestí, a kteréžkoli naleznete, zovtež na svadbu.

¹⁰ I vyšedše služebníci ti na cesty, shromáždili všecky, kteréžkoli našli, zlé i dobré. A naplněna jest svadba hodovníky.

¹¹ Tedy všed král, aby pohleděl na hodovníky, uzřel tam člověka neoděného rouchem svadebním.

¹² I řekl jemu: Příteli, kteraks ty sem všel, nemaje roucha svadebního? A on oněměl.

¹³ Tedy řekl král služebníkům: Svížíce ruce jeho i nohy, vezměte ho, a uvrztež jej do temností zevnitřních. Tamť bude pláč a škřípení zubů.

¹⁴ Nebo mnoho jest povolanych, ale málo vyvolených.

¹⁵ Tedy odšedše farizeové, radili se, jak by polapili jej v řeči.

¹⁶ I poslali k němu učedníky své s herodiány, řkouce: Mistře, víme, že pravdomluvný jsi a

cestě Boží v pravdě učíš a nedbáš na žádného; nebo nepatříš na osobu lidskou.

¹⁷ Protož pověz nám, co se tobě zdá: Sluší-li daň dáti císaři, čili nic?

¹⁸ Znaje pak Ježíš zlost jejich, řekl: Co mne pokoušíte, pokrytci?

¹⁹ Ukažte mi peníz daně. A oni podali mu peníze.

²⁰ I řekl jim: Ejí jest tento obraz a svrchu napsání?

²¹ Řekli mu: Císařův. Tedy dí jim: Dejtež, co jest císařova, císaři, a co jest Božího, Bohu.

²² To uslyšavše, divili se, a opustivše jej, odešli.

²³ V ten den přišli k němu saduceové, kteříž praví, že není z mrtvých vstání. I otázali se ho,

²⁴ Řkouce: Mistře, Mojžíš pověděl: Umřeli by kdo, nemaje dětí, aby bratr jeho právem švagrovství pojal ženu jeho a vzbudil símě bratru svému.

²⁵ I bylo u nás sedm bratrů. První pojav ženu, umřel, a nemaje semene, zůstavil ženu svou bratru svému.

²⁶ Takž podobně i druhý, i třetí, až do sedmého.

²⁷ Nejposléze pak po všech umřela i žena.

²⁸ Protož při vzkříšení kterého z těch sedmi bude žena? Nebo všickni ji měli.

²⁹ I odpověděv Ježíš, řekl jim: Bloudíte, neznajíce Písem ani moci Boží.

³⁰ Však při vzkříšení ani se nebudou ženiti ani vdávati, ale budou jako andělé Boží v nebi.

³¹ O vzkříšení pak mrtvých zdaliž jste nečtli,

co jest vám povědíno od Boha, kterýž takto dí:

³² Já jsem Bůh Abrahamův a Bůh Izákův a Bůh Jákobův; a Bůhť není Bůh mrtvých, ale živých.

³³ A slyševše to zástupové, divili se učení jeho.

³⁴ Farizeové pak uslyšavše, že by k mlčení přivedl saducejské, sešli se v jedno.

³⁵ I otázal se ho jeden z nich zákoník nějaký, pokoušeje ho, a řka:

³⁶ Mistře, které jest přikázání veliké v Zákoně?

³⁷ I řekl mu Ježíš: Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého a ze vsí duše své a ze vsí mysli své.

³⁸ To jest přední a veliké přikázání.

³⁹ Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.

⁴⁰ Na těch dvou přikázáních všecken Zákon záleží i Proroci.

⁴¹ A když se sešli farizeové, otázal se jich Ježíš,

⁴² Řka: Co se vám zdá o Kristu? ěí jest syn? Řkou jemu: Davidův.

⁴³ Dí jim: Kterakž pak David v Duchu nazývá ho Pánem, řka:

⁴⁴ Řekl Pán Pánu mému: Sed na pravici mé, dokavadž nepodložím nepřátel tvých, aby byli za podnože noh tvých?

⁴⁵ Poněvadž tedy David Pánem ho nazývá, i kterakž syn jeho jest?

⁴⁶ A nižádný nemohl jemu odpověditi slova, aniž se odvážil kdo více od toho dne jeho se nač tázati.

23

¹ Tedy Ježíš mluvil zástupům a učedníkům

svým,

² Řka: Na stoliici Mojžíšově posadili se zákoníci a farizeové.

³ Protož všecko, což by koli rozkázali vám zachovávatí, zachovávejte a číňte, ale podle skutků jejich nečíňte; neboť praví, a nečiní.

⁴ Svazujíť zajisté břemena těžká a nesnesitelná, a vzkládají na ramena lidská, ale prstem svým nechtí jimi ani pohnouti.

⁵ A všeckyť ty své skutky činí, aby byli vidíni od lidí. Rozšiřují zajisté nápisy své a veliké dělají podolky pláštů svých,

⁶ A milují přední místa na večeřích, a první stoliice v školách,

⁷ A pozdravování na trhu, a aby byli nazýváni od lidí: Mistři, mistři.

⁸ Ale vy nebývejte nazýváni mistři; nebo jeden jest Mistr váš, totiž Kristus, vy pak všickni bratří jste.

⁹ A otce nenazývejte sobě na zemi; nebo jeden jest Otec váš, kterýž jest v nebesích.

¹⁰ Ani se nazývejte vůdcové; nebo jeden jest vůdce váš Kristus.

¹¹ Ale kdo z vás větší jest, budeť služebníkem vaším.

¹² Nebo kdož by se sám povyšoval, bude ponížen; a kdož by se ponížil, bude povýšen.

¹³ Ale běda vám, zákoníci a farizeové pokrytci, že zavíráte království nebeské před lidmi; nebo sami tam nevcházíte, ani těm, jenž by vjíti chtěli, vcházeti dopouštíte.

¹⁴ Běda vám, zákoníci a farizeové pokrytci, že zžíráte domy vdovské, za příčinou dlouhého

modlení; protož těžší soud ponese.

¹⁵ Běda vám, zákoníci a farizeové pokrytci, že obcházíte moře i zemi, abyste učinili jednoho novověrce, a když bude učiněn, učiníte jej syna zatracení, dvakrát více, nežli jste sami.

¹⁶ Běda vám, vůdcové slepí, kteříž říkáte: Přisáhl-li by kdo skrze chrám, to nic není; ale kdo by prisáhl skrze zlato chrámové, povinenť jest přísaze dosti činiti.

¹⁷ Blázni a slepci; nebo co jest většího, zlato-li, čili chrám, kterýž posvěcuje zlata?

¹⁸ A prisáhl-li by kdo skrze oltář, nic není; ale kdo by prisáhl skrze ten dar, kterýž jest na něm, povinen jest.

¹⁹ Blázni a slepci, i co jest většího, dar-li, čili oltář, kterýž posvěcuje daru?

²⁰ A protož kdokoli prisahá skrze oltář, prisahá skrze něj, i skrze to všecko, což na něm jest.

²¹ A kdož prisahá skrze chrám, prisahá skrze něj, i skrze toho, kterýž přebývá v něm.

²² A kdož prisahá skrze nebe, prisahá skrze trůn Boží, i skrze toho, kterýž na něm sedí.

²³ Běda vám, zákoníci a farizeové pokrytci, že dáváte desátky z máty a z kopru a z kmínu, a opouštíte to, což těžšího jest v Zákoně, totiž soud a milosrdenství a věrnost. Tyto věci měli jste činiti a oněch neopouštěti.

²⁴ Vůdcové slepí, kteříž cedíte komára, velblouda pak požíráte.

²⁵ Běda vám, zákoníci a farizeové pokrytci, že čistíte po vrchu konvice a mísy, a vnitř plno jest loupeže a nestředmosti.

²⁶ Farizee slepče, vyčist' prve to, což vnitř jest v konvi a v míse, aby i to, což jest zevnitř, bylo čisto.

²⁷ Běda vám, zákoníci a farizeové pokrytci, nebo jste se připodobnili hrobům zbíleným, kteříž ač se zdadí zevnitř krásní, ale vnitř jsou plní kostí umrlčích i vší nečistoty.

²⁸ Tak i vy zevnitř zajisté zdáte se lidem spravedliví, ale vnitř plní jste pokrytství a nepravosti.

²⁹ Běda vám, zákoníci a farizeové pokrytci, neboť vzděláváte hroby proroků a ozdobujete hroby spravedlivých,

³⁰ A říkáte: Kdybychom byli za dnů otců našich, nebyli bychom účastníci jejich ve krvi proroků.

³¹ Protož osvědčujete sami proti sobě, že jste synové těch, kteříž proroky zmrdovali.

³² I vy také naplňte míru otců svých.

³³ Hadové, plémě ještěrcí, i jakž byste ušli odsudku do pekelného ohně?

³⁴ Protož aj, já posílám k vám proroky a moudré a učitele, a vy z těch některé zmrdujete a ukřižujete, a některé z nich bičovati budete v školách vašich, a budete je honiti z města do města,

³⁵ Aby přišla na vás všeliká krev spravedlivá, vylitá na zemi, od krve Abele spravedlivého, až do krve Zachariáše syna Barachiášova, kteréhož jste zabili mezi chrámem a oltářem.

³⁶ Amen pravím vám: Přijdou tyto všechny věci na pokolení toto.

³⁷ Jeruzaléme, Jeruzaléme, mordéři proroků, a kterýž kamenuješ ty, jenž byli k tobě posíláni, kolikrát jsem chtěl shromážďiti dítky tvé, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla, a nechtěli jste.

³⁸ Aj, zanechávat se vám dům váš pustý.

³⁹ Neboť pravím vám, že mne již více nikoli neužříte od této chvíle, až i díte: Požehnaný, jenž se běře ve jménu Páně.

24

¹ A vyšed Ježíš, bral se z chrámu; i přistoupili učedníci jeho, aby ukázali jemu stavení chrámové.

² Ježíš pak řekl jim: Vidíte-liž tyto všecky věci? Amen pravím vám: Nebude zůstaven tuto kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen.

³ A když se posadil na hoře Olivetské, přistoupili k němu učedníci jeho soukromí, řkouce: Pověz nám, kdy to bude, a která znamení budou příchodu tvého a skonání světa?

⁴ I odpověděv Ježíš, řekl jim: Vizte, aby vás žádný nesvedl.

⁵ Nebo mnozí přijdou ve jménu mém, řkouce: Jáť jsem Kristus, a svedouť mnohé.

⁶ Budete slyšeti zajisté boje a pověsti bojů. Hledtež, abyste se nekormoutili; nebo musí to všecko býti; ale ne ihned bude konec.

⁷ Nebo povstane národ proti národu a království proti království, a budou morové a hladové a zemětřesení po místech.

⁸ Ale tyto všecky věci jsou počátkové bolestí.

⁹ A tehdy vy budete souženi, a budou vás mordovati, a budete v nenávisti u všech národů pro jméno mé.

¹⁰ A tehdyť se zhorší mnozí a vespolek se budou zrazovati a nenáviděti.

¹¹ A mnozí falešní proroci povstanou, a svedou mnohé.

¹² A že rozmnožena bude nepravost, ustydneť láska mnohých.

¹³ Ale kdož by setrval až do konce, tenť spasen bude.

¹⁴ A budeť kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všem národům, a tehdážť přijde skonání.

¹⁵ Protož když uzříte ohavnost zpuštění, předpověděnou od Daniele proroka, ana stojí na místě svatém, (kdo čte, rozuměj,)

¹⁶ Tehdáž ti, kteříž by byli v Judstvu, nechť utekou k horám.

¹⁷ A kdo na střeše, nesstupuj dolů, aby něco vzal z domu svého.

¹⁸ A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucha svá.

¹⁹ Běda pak těhotným a těm, kteréž kojí, v těch dnech.

²⁰ Protož modlte se, aby utíkání vaše nebylo v zimě anebo v svátek.

²¹ Nebo bude tehdáž soužení veliké, jakéž nebylo od počátku světa až dosavad, aniž kdy potom bude.

²² A byť nebyli ukřáceni dnové ti, nebyl by spasen nižádný člověk. Ale pro vyvolené ukřáceni budou dnové ti.

23 Tehdy řekl-li by vám kdo: Aj, tutoť jest Kristus, anebo tamto, nevěřte.

24 Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak aby v blud uvedli, (by možné bylo,) také i vyvolené.

25 Aj, předpověděl jsem vám.

26 Protož řeknou-liť vám: Aj, na poušti jest, nevycházejte. Aj, v skrýších, nevěřte.

27 Neb jakož blesk vychází od východu slunce, a ukazuje se až na západ, takť bude i příchod Syna člověka.

28 Neboť kdežkoli bude tělo, tuť se sletí i orlice.

29 A hned po soužení, kteréž bude těch dnů, slunce se zatmí a měsíc nedá světla svého a hvězdy budou padati s nebe a moci nebeské budou se pohybovati.

30 A tehdyť se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tuť budou kvíliti všecka pokolení země, a uzříť Syna člověka přicházejícího na oblacích nebeských s mocí a slávou velikou.

31 Kterýž pošle anděly své s hlasem velikým trouby, a shromáždít vyvolené jeho ode čtyř větrů, od končin nebes až do končin jejich.

32 Od stromu pak fíkového naučte se podobnosti: Když již ratolest jeho odmladne a listí se pučí, porozumíváte, že blízko jest léto.

33 Takéž i vy, když uzřeli byste toto všecko, vězte, žeť blízko jest a ve dveřích království Boží.

34 Amen pravím vám, že nepomine věk tento, až se tyto všecky věci stanou.

³⁵ Nebe a země pomínou, ale slova má nepominou.

³⁶ O tom pak dni a hodině té ni žádný neví, ani andělé nebesť, jedině sám Otec můj.

³⁷ Ale jakož bylo za dnů Noé, takť bude i příchod Syna člověka.

³⁸ Nebo jakož jsou za dnů těch před potopou žrali a pili, ženili se a vdávaly se, až do toho dne, když Noé všel do korábu,

³⁹ A nevěděli, až přišla potopa, a zachvátila všecky, takť bude i příští Syna člověka.

⁴⁰ Tehdyť dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý zanechán.

⁴¹ Dvě budou ve mlýně při žernovu; jedna bude vzata, a druhá zanechána.

⁴² Bdětež tedy, poněvadž nevíte, v kterou hodinu Pán váš přijíti má.

⁴³ Toto pak vězte, že byť věděl hospodář, v které by bdění zloděj měl přijíti, bděl by zajisté, a nedalť by podkopati domu svého.

⁴⁴ Protož i vy buďte hotovi; nebo v tu hodinu, v kterouž se nenadějete, Syn člověka přijde.

⁴⁵ Kdoť tedy jest služebník věrný a opatrný, kteréhož ustanovil pán jeho nad čeledí svou, aby jim dával pokrm v čas?

⁴⁶ Blahoslavený služebník ten, kteréhož, přijda pán jeho, nalezl by, an tak činí.

⁴⁷ Amen pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej.

⁴⁸ Jestliže by pak řekl zlý služebník ten v srdci svém: Prodlévá pán můj přijíti,

⁴⁹ I počal by býti spolumužníky, jísti a píti s opilci,

⁵⁰ Přijdeť pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje, a v hodinu, v kterouž neví.

⁵¹ I oddělít jej, a díl jeho položí s pokrytci. Tamť bude pláč a škřípení zubů.

25

¹ Tehdy podobno bude království nebeské desíti pannám, kteréžto vzavše lampy své, vyšly proti Ženichovi.

² Pět pak z nich bylo opatrných, a pět bláznivých.

³ Ty bláznivé vzavše lampy své, nevzaly s sebou oleje.

⁴ Opatrné pak vzaly olej v nádobkách svých s lampami svými.

⁵ A když prodléval Ženich, zdřímaly se všechny a zesnuly.

⁶ O půlnoci pak stal se křik: Aj, Ženich jde, vyjděte proti němu.

⁷ Tedy vstaly všechny panny ty, a ozdobily lampy své.

⁸ Bláznivé pak opatrným řekly: Udělte nám oleje vašeho, nebo lampy naše hasnou.

⁹ I odpověděly opatrné, řkouce: Bojíme se, že by se snad ani nám i vám nedostalo, jděte raději k prodavačům a kupte sobě.

¹⁰ A když odešly kupovati, přišel Ženich, a které hotovy byly, vešly s ním na svadbu, i zavříny jsou dveře.

¹¹ Potom pak přišly i ty druhé panny, řkouce: Pane, pane, otevři nám.

12 A on odpověděl, řekl: Amen, pravím vám, neznámť vás.

13 Bdětež tedy; neb nevíte dne ani hodiny, v kterou Syn člověka přijde.

14 Neb tak se díti bude, jako když člověk jeden, jda na cestu, povolal služebníků svých a poručil jim statek svůj.

15 I dal jednomu pět hřiven, jinému pak dvě, a jinému jednu, každému podle možnosti jeho, i odšel hned.

16 Odšed pak ten, kterýž vzal pět hřiven, těžel jimi, i vydělal jiných pět hřiven.

17 Též i ten, kterýž vzal dvě, získal jiné dvě.

18 Ale ten, kterýž vzal jednu, odšed, zakopal ji v zemi, a skryl peníze pána svého.

19 Po mnohém pak času přišel pán služebníků těch, i činil počet s nimi.

20 A přistoupiv ten, kterýž byl pět hřiven vzal, podal jiných pěti hřiven, řka: Pane, pět hřiven dal jsi mi, aj, jiných pět hřiven získal jsem jimi.

21 I řekl mu pán jeho: To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdíž v radost pána svého.

22 Přistoupiv pak ten, kterýž byl dvě hřivně vzal, dí: Pane, dvě hřivně jsi mi dal, aj, jiné dvě jimi získal jsem.

23 Řekl mu pán jeho: To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdíž v radost pána svého.

24 Přistoupiv pak i ten, kterýž vzal jednu hřivnu, řekl: Pane, věděl jsem, že jsi ty člověk

přísný, žna, kde jsi nerozsíval, a sbíraje, kde jsi nerozsypal,

²⁵ I boje se, odšel jsem a skryl hřivnu tvou v zemi. Aj, teď máš, což tvého jest.

²⁶ A odpovídaje pán jeho, řekl mu: Služebníče zlý a lenivý, věděl jsi, že žnu, kdež jsem nerozsíval, a sbírám, kdež jsem nerozsypal,

²⁷ Protož měl jsi ty peníze mé dáti penězoměncům, a já přijda, vzal byl bych, což jest mého, s požitkem.

²⁸ Nu vezmětež od něho tu hřivnu, a dejte tomu, kterýž má deset hřiven.

²⁹ (Nebo každému majícímu bude dáno, a budeť hojně míti, od nemajícího pak i to, což má, budeť odjato.)

³⁰ A toho neužitečného služebníka uvrztež do temností zevnitřních. Tamť bude pláč a škřípení zubů.

³¹ A když přijde Syn člověka v slávě své, a všickni svatí andělé s ním, tedy se posadí na trůnu velebnosti své,

³² A shromáždění budou před něj všickni národové. I rozdělí je na různě, jedny od druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů.

³³ A postavíť ovce zajisté na pravici své, kozly pak na levici.

³⁴ Tedy dí Král těm, kteříž na pravici jeho budou: Pojdte požehnaní Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.

³⁵ Nebo jsem lačněl, a dali jste mi jísti; žíznil jsem, a dali jste mi píti; hostem jsem býval, a přijali jste mne;

36 Nah jsem byl, a přioděli jste mne; nemocen jsem byl, a navštívili jste mne; v žaláři jsem seděl, a přicházeli jste ke mně.

37 Tedy odpovědí jemu spravedliví, řkouce: Pane, kdy jsme tě vídali lačného, a krmili jsme tebe, žíznivého, a dávali jsme nápoj?

38 Aneb kdy jsme tě viděli hostě, a přijali jsme tebe, anebo nahého, a přioděli jsme tebe?

39 Aneb kdy jsme tě viděli nemocného, aneb v žaláři, a přicházeli jsme k tobě?

40 A odpovídaje Král, dí jim: Amen pravím vám: Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.

41 Potom dí i těm, kteříž na levici budou: Jděte ode mne zlořečení do ohně věčného, kterýž jest připraven ďáblu i andělům jeho.

42 Neboť jsem lačněl, a nedali jste mi jísti; žíznil jsem, a nedali jste mi píti;

43 Hostem jsem byl, a nepřijali jste mne; nah, a neodívali jste mne; nemocen a v žaláři jsem byl, a nenavštívili jste mne.

44 Tedy odpovědí jemu i oni, řkouce: Pane, kdy jsme tebe vídali lačného, neb žíznivého, aneb hostě, nebo nahého, neb nemocného, aneb v žaláři, a neposloužili jsme tobě?

45 Tedy odpoví jim, řka: Amen pravím vám: Èehož jste koli nečinili jednomu z nejmenších těchto, mně jste nečinili.

46 I půjdou tito do trápení věčného, ale spravedliví do života věčného.

26

¹ I stalo se, když dokonal Ježíš řeči tyto všecky, řekl učedníkům svým:

² Víte, že po dvou dnech velikanoc bude a Syn člověka zrazen bude, aby byl ukřižován.

³ Tedy sešli se přední kněží a zákoníci, i starší lidu na síň nejvyššího kněze, kterýž sloul Kaifáš.

⁴ A radili se, jak by Ježíše lstivě jali a zamordovali.

⁵ Ale pravili: Ne v den sváteční, aby snad nebyl rozbroj v lidu.

⁶ Když pak byl Ježíš v Betany, v domu Šimona malomocného,

⁷ Přistoupila k němu žena, mající nádobu alabastrovou masti drahé, i vylila ji na hlavu jeho, když seděl za stolem.

⁸ A vidouce to učedníci jeho, rozhněvali se, řkouce: I k čemu jest ztráta tato?

⁹ Neb mohla tato mast prodána býti za mnoho, a dáno býti chudým.

¹⁰ A znaje to Ježíš, dí jim: Proč za zlé máte této ženě? Dobrý zajisté skutek učinila nade mnou.

¹¹ Nebo chudé vždycky máte s sebou, ale mne ne vždycky míti budete.

¹² Vylivši zajisté tato mast tuto na mé tělo, ku pohřebu mému to učinila.

¹³ Amen pravím vám: Kdežkoli kázáno bude evangelium toto po všem světě, takéť i to bude praveno, co učinila tato, na památku její.

¹⁴ Tedy odšed k předním kněžím, jeden ze dvanácti, kterýž sloul Jidáš Iškariotský,

¹⁵ Řekl jim: Co mi chcete dáti, a já vám

ho zradím? A oni uložili jemu dáti třidceti stříbrných.

¹⁶ A od té chvíle hledal příhodného času, aby ho zradil.

¹⁷ Prvního pak dne přesnic, přistoupili k Ježíšovi učedníci, řkouce jemu: Kde chceš, ať připravíme tobě, abys jedl beránka?

¹⁸ On pak řekl: Jděte tam k jednomu do města, a rcete jemu: Vzkázalť Mistr: Èas můj blízko jest, u tebeť jísti budu beránka s učedníky svými.

¹⁹ I učinili učedníci tak, jakož jim poručil Ježíš, a připravili beránka.

²⁰ A když byl večer, posadil se za stůl se dvanácti.

²¹ A když jedli, řekl jim: Amen pravím vám, že jeden z vás mne zradí.

²² I zarmoutivše se velmi, počali každý z nich říci jemu: Zdali já jsem, Pane?

²³ On pak odpovídaje, řekl: Kdo omáčí se mnou rukou v míse, tentí mne zradí.

²⁴ Synť zajisté člověka jde, jakož psáno o něm, ale běda člověku tomu, skrze něhož Syn člověka zrazen bude. Dobré by bylo jemu, by se byl nenarodil člověk ten.

²⁵ Odpovídaje pak Jidáš, kterýž ho zrazoval, dí: Zdali já jsem, Mistře? Řekl jemu: Ty jsi řekl.

²⁶ A když oni jedli, vzav Ježíš chléb a dobrořečiv, lámal, a dal učedníkům, a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé.

²⁷ A vzav kalich, a díky činiv, dal jim, řka: Pijte z toho všickni.

²⁸ Neb to jest krev má nové smlouvy, kteráž za mnohé vylévá se na odpuštění hříchů.

²⁹ Ale pravímť vám, žeť nebudu pítí již více z tohoto plodu vinného kořene, až do onoho dne, když jej pítí budu s vámi nový v království Otce mého.

³⁰ A sezpívavše písničku, vyšli na horu Olivetskou.

³¹ Tedy dí jim Ježíš: Všickni vy zhoršíte se nade mnou této noci. Nebo psáno jest: Bíti budu pastýře, a rozprchnouť se ovce stáda.

³² Ale když z mrtvých vstanu, předejdu vás do Galilee.

³³ Odpovídaje pak Petr, řekl jemu: Byť se pak všickni zhoršili nad tebou, jáť se nikdy nezhorším.

³⁴ Dí mu Ježíš: Amen pravím tobě, že této noci, prve než kohout zazpívá, třikrát mne zapříš.

³⁵ Řekl jemu Petr: Bychť pak měl také s tebou umříti, nezapřím tebe. Takž podobně i všickni učedníci pravili.

³⁶ Tedy přišel s nimi Ježíš na místo, kteréž sloulo Getsemany. I dí učedníkům: Posedtež tuto, ažť odejda, pomodlím se tamto.

³⁷ A pojav s sebou Petra a dva syny Zebedeovy, počal se rmoutiti a teskliv býti.

³⁸ Tedy řekl jim: Smutnát jest duše má až k smrti. Pozůstaňtež tuto a bděte se mnou.

³⁹ A poodšed maličko, padl na tvář svou, modle se a řka: Otče můj, jest-li možné, nechť odejde ode mne kalich tento. Avšak ne jakž já chci, ale jakž ty chceš.

⁴⁰ I přišel k učedníkům, a našel je, ani spí. I řekl Petrovi: Tak-liž jste nemohli jediné hodiny bdíti se mnou?

⁴¹ Bdětež a modlte se, abyste nevešli v pokušení. Duchť zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.

⁴² Opět po druhé odšed, modlil se, řka: Otče můj, nemůže-liť tento kalich minouti mne, než abych jej pil, staniž se vůle tvá.

⁴³ I přišed k nim, našel je, a oni zase spí; nebo byly oči jejich obtíženy.

⁴⁴ A nechav jich, opět odšel, a modlil se po třetí, touž řeč říkáje.

⁴⁵ Tedy přišel k učedníkům svým, a řekl jim: Spětež již a odpočívejte. Aj, přiblížila se hodina, a Syna člověka zrazují v ruce hříšných.

⁴⁶ Vstaňtež, pojďme. Aj, přiblížil se ten, jenž mne zrazuje.

⁴⁷ A když on ještě mluvil, aj, Jidáš, jeden ze dvanácti, přišel, a s ním zástup mnohý s meči a s kyjmi, poslaných od předních kněží a starších lidu.

⁴⁸ Ten pak, jenž jej zrazoval, dal jim znamení, řka: Kteréhožtkoli políbím, ten jest; držtež jej.

⁴⁹ A hned přistoupiv k Ježíšovi, řekl: Zdráv buď, Mistře, a políbil jej.

⁵⁰ I řekl jemu Ježíš: Příteli, nač jsi přišel? Tedy přistoupili a ruce vztáhli na Ježíše a jali ho.

⁵¹ A aj, jeden z těch, kteříž byli s Ježíšem, vztáh ruku, vytrhl meč svůj; a udeřiv služebníka nejvyššího kněze, utal ucho jeho.

⁵² Tedy dí jemu Ježíš: Obrat meč svůj v místo jeho; nebo všickni, kteříž meč berou, od meče zahynou.

⁵³ Zdaliž mníš, že bych nyní nemohl prositi Otce svého, a vydal by mi více nežli dvanácte

houfů andělů?

⁵⁴ Ale kterak by se pak naplnila Písma, kteráž svědčí, že tak musí býti?

⁵⁵ V tu hodinu řekl Ježíš k zástupům: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi jímati mne. Na každý den sedával jsem u vás, uče v chrámě, a nejali jste mne.

⁵⁶ Ale toto se všecko stalo, aby se naplnila Písma prorocká. Tedy učedníci všickni opustivše ho, utekli.

⁵⁷ A oni javše Ježíše, vedli ho k Kaifášovi nejvyššímu knězi, kdežto zákoníci a starší byli se sešli.

⁵⁸ Ale Petr šel za ním zdaleka, až do síně nejvyššího kněze. A všed vnitř, seděl s služebníky, aby viděl všeho toho konec.

⁵⁹ Přední pak kněží a starší a všecka ta rada hledali falešného svědectví proti Ježíšovi, aby jej na smrt vydali,

⁶⁰ I nenalezli. A ačkoli mnozí falešní svědkové přistupovali, však nenalezali. Naposledy pak přišli dva falešní svědkové,

⁶¹ A řekli: Tento jest pověděl: Mohu zbořiti chrám Boží a ve třech dnech zase jej ustavěti.

⁶² A povstav nejvyšší kněz, řekl jemu: Nic neodpovídáš? Což pak tito proti tobě svědčí?

⁶³ Ale Ježíš mlčel. I odpovídaje nejvyšší kněz, řekl k němu: Zaklínám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li ty Kristus Syn Boží?

⁶⁴ Dí mu Ježíš: Ty jsi řekl. Ale však pravím vám: Od toho času uzříte Syna člověka sedícího na pravici moci Boží a přicházejícího na oblacích nebeských.

⁶⁵ Tedy nejvyšší kněz roztrhl roucho své, a řekl: Rouhal se. Což ještě potřebujeme svědků? Aj, nyní jste slyšeli rouhání jeho.

⁶⁶ Co se vám zdá? A oni odpovídajíce, řekli: Hodent jest smrti.

⁶⁷ Tedy plili na tvář jeho a pohlavkovali jej; jiní pak hůlkami jej bili,

⁶⁸ Říkajíce: Hádej nám, Kriste, kdo jest ten, kterýž tebe uderil?

⁶⁹ Ale Petr seděl vně v síni. I přistoupila k němu jedna děvečka, řkuci: I ty jsi byl s Ježíšem tím Galilejským.

⁷⁰ On pak zapřel přede všemi, řka: Nevím, co pravíš.

⁷¹ A když vycházel ze dveří, uzřela jej jiná děvečka. I řekla těm, kteříž tu byli: I tento byl s Ježíšem tím Nazaretským.

⁷² A on opět zapřel s přísahou, řka: Neznám toho člověka.

⁷³ A po malé chvíli přistoupili blíže, kteříž tu stáli, i řekli Petrovi: Jistě i ty z nich jsi, neb i řeč tvá známa tebe činí.

⁷⁴ Tedy počal se proklínati a přísahati, řka: Neznám toho člověka. A hned kohout zazpíval.

⁷⁵ I rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo, kterýž jemu byl řekl: Že prve než kohout zazpívá, třikrát mne zapříš. A vyšed ven, plakal hořce.

27

¹ A když bylo ráno, vešli v radu všickni přední kněží a starší lidu proti Ježíšovi, aby jej na smrt

vydali.

² I svázavše jej, vedli, a vydali ho Pontskému Pilátovi hejtmanu.

³ Tedy vida Jidáš, zrádce jeho, že by odsouzen byl, želeje toho, navrátil zase třidceti stříbrných předním kněžím a starším,

⁴ Řka: Zhřešil jsem, zradiv krev nevinnou. Oni pak řekli: Co nám do toho? Ty viz.

⁵ A on povrh ty stříbrné v chrámě, odšel pryč, a odšed, oběsil se.

⁶ A přední kněží vzavše peníze, řekli: Neslušit jich vložiti do pokladnice, nebo mzda krve jest.

⁷ A poradivše se, koupili za ně pole to hrncířovo, ku pohřebu poutníků.

⁸ Protož nazváno jest pole to pole krve, až do dnešního dne.

⁹ A tehdy naplnilo se povědění skrze Jeremiáše proroka řkoucího: A vzali třidceti stříbrných, mzdu ceněného, kterýž šacován byl od synů Izraelských,

¹⁰ A dali je za pole hrncířovo, jakož mi ustanovil Pán.

¹¹ Ježíš pak stál před vladařem. A otázal se ho vladař, řka: Ty-li jsi ten král Židovský? Řekl jemu Ježíš: Ty pravíš.

¹² A když na něj přední kněží a starší žalovali, nic neodpověděl.

¹³ Tedy dí mu Pilát: Neslyšíš-li, kteraké věci proti tobě svědčí?

¹⁴ Ale on neodpověděl jemu k žádnému slovu, takže se vladař tomu velmi divil.

¹⁵ Měl pak obyčej vladař v svátek propustiti lidu vězně jednoho, kteréhož by chtěli.

¹⁶ I měli v ten čas vězně jednoho znamenitého, kterýž sloul Barabbáš.

¹⁷ Protož když se lidé sešli, řekl: Kterého chcete, ať vám propustím? Barabbáše-li, čili Ježíše, jenž slove Kristus?

¹⁸ Neboť věděl, že jej z závisti vydali.

¹⁹ A když seděl na soudné stoličce, poslala k němu žena jeho, řkuci: Nic neměj činiti s spravedlivým tímto, nebo jsem mnoho trpěla dnes ve snách pro něho.

²⁰ Ale přední kněží a starší navedli lid, aby prosili za Barabbáše, Ježíše pak aby zahubili.

²¹ I odpověděv vladař, řekl jim: Kterého chcete ze dvou, ať vám propustím? A oni řekli: Barabbáše.

²² Dí jim Pilát: Co pak učiním s Ježíšem, jenž slove Kristus? Řekli mu všickni: Ukřižován buď.

²³ Vladař pak řekl: I což jest zlého učinil? Oni pak více volali, řkouce: Ukřižován buď.

²⁴ A vida Pilát, že by nic neprospěl, ale že by větší rozbroj byl, vzav vodu, umyl ruce před lidem, řka: Ěist jsem já od krve spravedlivého tohoto. Vy vizte.

²⁵ A odpověděv všecken lid, řekl: Krev jeho na nás i na naše syny.

²⁶ Tedy propustil jim Barabbáše, ale Ježíše zbičovav, vydal, aby byl ukřižován.

²⁷ Tedy žoldnéři hejtmanovi, vzavše Ježíše do radného domu, shromáždili k němu všecku svou rotu.

²⁸ A svlékše jej, přiodíli ho pláštěm brunátným.

²⁹ A spleťše korunu z trní, vstavili na hlavu jeho, a dali třtinu v pravou ruku jeho, a klekajíce před ním, posmívali se jemu, řkouce: Zdráv buď, ó králi Židovský.

³⁰ A plijíce na něho, brali třtinu a bili jej v hlavu.

³¹ A když se mu naposmívali, svlékli s něho plášť, a oblékli jej v roucho jeho. I vedli ho, aby byl ukřižován.

³² A vyšedše, našli člověka Cyrenenského, jménem Šimona. Toho přinutili, aby nesl kříž jeho.

³³ I přišedše na místo, kteréž slove Golgata, to jest popravné místo,

³⁴ Dali mu píti octa, smíšeného se žlučí. A okusiv ho, nechtěl píti.

³⁵ Ukřižovavše pak jej, rozdělili roucha jeho, mecíce o ně los, aby se naplnilo povědění proroka, řkoucího: Rozdělili sobě roucho mé, a o můj oděv metali los.

³⁶ A sedíce, ostříhali ho tu.

³⁷ I vstavili nad hlavu jeho vinu jeho napsanou: Totoť jest Ježíš, ten král Židovský.

³⁸ I ukřižováni jsou s ním dva lotři, jeden na pravici a druhý na levici.

³⁹ Ti pak, kteříž chodili tudy, rouhali mu se, ukřivujíce hlav svých,

⁴⁰ A říkajíce: Hej, ty jako rušíš chrám Boží a ve třech dnech jej zase vzděláváš, pomozíš sám sobě. Jsi-li Syn Boží, sestupíš s kříže.

⁴¹ Tak podobně i přední kněží posmívajíce se s zákoníky a staršími, pravili:

⁴² Jiným pomáhal, sám sobě nemůž pomoci. Jestliže jest král Židovský, nechať nyní sstoupí s kříže, a uvěříme jemu.

⁴³ Doufalť v Boha, nechať ho nyní vysvobodí, chce-liť mu; nebo pravil: Syn Boží jsem.

⁴⁴ Takž také i lotři, kteříž byli s ním ukřižováni, utrhali jemu.

⁴⁵ Od šesté pak hodiny tma se stala po vši té zemi až do hodiny deváté.

⁴⁶ A při hodině deváté zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Eli, Eli, lama zabachtani? To jest: Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?

⁴⁷ A někteří z těch, jenž tu stáli, slyšíce, pravili, že Eliáše volá tento.

⁴⁸ A hned jeden z nich běžev, vzal houbu, naplnil ji octem a vloživ na trest, dával jemu píti.

⁴⁹ Ale jiní pravili: Nech tak, pohledíme, přijde-li Eliáš, aby ho vysvobodil.

⁵⁰ Ježíš pak opět volaje hlasem velikým, vypustil duši.

⁵¹ A aj, opona chrámová roztrhla se na dvě, od vrchu až dolů, a země se třásla a skále se pukalo,

⁵² A hrobové se otvírali, a mnohá těla zesnulých svatých vstala jsou.

⁵³ A vyšedše z hrobů, po vzkříšení jeho přišli do svatého města a ukázali se mnohým.

⁵⁴ Tedy centurio a ti, kteříž s ním byli, os-
tríhající Ježíše, vidouce zemětřesení a to, co se
dalo, báli se velmi, řkouce: Jistě Syn Boží byl
tento.

⁵⁵ Byly také tu ženy mnohé, zdaleka se
dívající, kteréž byly přišly za Ježíšem od Galilee,
posluhující jemu,

⁵⁶ Mezi nimiž byla Maria Magdaléna a Maria, matka Jakubova a Jozesova, a matka synů Zebedeových.

⁵⁷ A když byl večer, přišel jeden člověk bohatý od Arimatie, jménem Jozef, kterýž také byl učedník Ježíšův.

⁵⁸ Ten přistoupil ku Pilátovi a prosil za tělo Ježíšovo. Tedy Pilát rozkázal dáti tělo.

⁵⁹ A vzav tělo Ježíšovo Jozef, obvinul je v plátno čisté,

⁶⁰ A vložil do svého nového hrobu, kterýž byl vytesal v skále; a přivaliv kámen veliký ke dveřům hrobovým, odšel.

⁶¹ A byla tu Maria Magdaléna a druhá Maria, sedíce naproti hrobu.

⁶² Druhého pak dne, kterýž byl po velikém pátku, sešli se přední kněží a farizeové ku Pilátovi,

⁶³ Řkouce: Pane, rozpomenuli jsme se, že ten svůdce řekl, ještě živ jsa: Po třech dnech vstanu.

⁶⁴ Rozkažiz tedy ostříhati hrobu až do třetího dne, ať by snad učedníci jeho, přijdouce v noci, neukradli ho, a řekli by lidu: Vstalť jest z mrtvých. I budeť poslední blud horší nežli první.

⁶⁵ Řekl jim Pilát: Máte stráž; jděte, ostříhejte, jakž víte.

⁶⁶ A oni šedše, osadili hrob strážnými, zapečetivše kámen.

28

¹ Na skonání pak soboty, když již svitalo na první den toho téhodne, přišla Maria Magdaléna

a druhá Maria, aby pohleděly na hrob.

² A aj, zemětřesení stalo se veliké. Nebo anděl Páně sstoupiv s nebe a přistoupiv, odvalil kámen ode dveří hrobových, a posadil se na něm.

³ A byl obličej jeho jako blesk, a roucho jeho bílé jako sníh.

⁴ A pro strach jeho zděsili se strážní a učinění jsou jako mrtví.

⁵ I odpověděv anděl, řekl ženám: Nebojte se vy, neboť vím, že Ježíše ukřižovaného hledáte.

⁶ Nenít ho tuto; nebo vstalť jest, jakož předpověděl. Pojdte, a vizte místo, kdež ležel Pán.

⁷ A rychle jdouce, povězte učedníkům jeho, že vstal z mrtvých. A aj, předchází vás do Galilee, tam jej užíte. Aj, pověděl jsem vám.

⁸ I vyšedše rychle z hrobu s bázni a s radostí velikou, běžely, aby učedníkům jeho zvěstovaly.

⁹ Když pak šly zvěstovati učedníkům jeho, aj, Ježíš potkal se s nimi, řka: Zdrávy budte. A ony přistoupivše, chopily se noh jeho, a klaněly se jemu.

¹⁰ Tedy dí jim Ježíš: Nebojtež se. Jděte, zvěstujte bratřím mým, ať jdou do Galilee, a tamť mne uží.

¹¹ Když pak ony odešly, aj, někteří z stráže přišedše do města, oznámili předním kněžím všecko, co se stalo.

¹² Kterížto shromáždívše se s staršími a uradívše se, mnoho peněz dali žoldněřům,

¹³ Řkouce: Pravte, že učedníci jeho nočně přišedše, ukradli jej, když jsme my spali.

¹⁴ A uslyší-liť o tom hejtman, myť ho spokojíme a vás bezpečny učiníme.

¹⁵ A oni vzavše peníze, učinili, jakž naučeni byli. I rozhlášeno jest slovo to u Židů až do dnešního dne.

¹⁶ Jedenácte pak učedníků šli do Galilee na horu, kdežto jim byl uložil Ježíš.

¹⁷ A uzřevše ho, klaněli se jemu. Ale někteří pochybovali.

¹⁸ A přistoupiv Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi.

¹⁹ Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého,

²⁰ Učíte je zachovávatí všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa. Amen.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900